

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

کان ڀڄائي سگهي ٿو، ۽ پنهنجي تيج ۽ جلال جي
موجودگي ۽ هر بيمڪد خوشيءَ سان توکي بيگناه ۽
نردوش ظاهر ڪري ٿو، ان اڪيلي سڀاڻي
پرميشور اسان جي مڪتي داتا جي شل مهما ۽
شان شوڪت، حڪومت ۽ طاقت، نه صرف هارڻ
پر هميشه لاءِ قائم ۽ برقرار رهي! آمين.“
(جؤ ۲۴، ۲۵).

Copyright ANGP

COPYRIGHT
ISBN 0-908367 - 59 - 7

۽ ڌار مڪتا کي چئڻي پئي، ”ڇاڪاڻ ته پاپ جو
 اڄورو مؤٽ آهي، پر پرميشور جو وردان آهي
 يسوع مسيح معرفت ابدِي زندگي.“
 (رومنس ۶ : ۲۳).

۽ تون، جنهن پنهنجي حياتي پرميشور کي
 سونپي ڇڏي آهي، ”انهن شد ۽ پاڪ لفظن جي
 دستور تي ساڳئي وشواس ۽ پيار سان ثابت قدم
 ره جيڪو توکي يسوع مسيح ۾ آهي،“ ان جو
 لاهوئي سبب آهي جيڪو پال ۲ ٽوٽي ۱ : ۱۲ ۾
 ٻڌايو آهي ته ”جنهن ۾ مون وشواس رکيو آهي تنهنکي
 ڄاڻان ٿو ۽ مون کي نشوونو ڪرايو ويو آهي ته هو ان
 ڏينهن تي پنهنجي زبان پاڙي سگهي ٿو جيڪا
 مون هن سان ڪئي آهي.“ يعني هو قيامت جي
 ڏينهن منهنجي رکوالي ڪري سگهي ٿو. ان پوٽر
 وشواس ۾ پنهنجو پاڻ کي محڪم رک، پوٽر آتما کي
 پرارٿنا ڪر، پاڻ کي پرميشور جي پيار ۾ پڪور ڪر
 ۽ يسوع مسيح کي ٽڪيندو ره، جو مارڳ، جيون ۽
 سچ آهي، ۽ جو اسانجو پريو پنهنجن پڳتن کي وٺڻ
 لاءِ جلد موٽي ايندو — ”هو راجائن جو راجا ۽
 خاوندن جو خاوند آهي.“

”هاڻ جيڪر توکي هيٺ ڪرڻ ۽ نوڪر ڪرڻ

هن کان پوءِ شيطان کي متس غالب ٻوڙا جي طاقت ٿي
 ڪانهي، ڇاڪاڻ ته ”پرميشور جي نگاهه ۾ پنهنجن
 ڀڳتن جو موت انمول ۽ بيحد قيمتي ٿئي ٿو“
 (سام ۱۱۶: ۱۵). ”۽ مون سرڳهه مان هيءُ لفظ ٻڌا
 ته لک، اهي مردا هن کان پوءِ ڏنيه آهن جيڪي
 پريو ۽ ۾ مرڻ ٿا. آتما چوي ٿي ته هائو، ائين برابر
 آهي ته کين پنهنجي پررهيا ۽ محنت کان آرام ۽
 قرار ملندو ۽ سندن ڪرم ساڻن لڙهه لڳن ٿا“
 (روپليشن ۱۴: ۱۳).

انتم اڀديش

پريه پاڻڪ، شل پرميشور توکي مدد ڪري ته
 جڏهن تون پنهنجي دل ان کي سونهيڻ، جيڪو توکي
 پيار ڪري ٿو، ڇاڪاڻ ته هو هارڻا جيت هلائي توکي
 چوي ٿو ته ”منهنجا پٽ! (منهنجي ڏيءُ!) پنهنجي
 دل مون سان لڳاءُ“ (نيتي وچن ۲۳: ۲۶). پنهنجي
 ٽڪل، نا اُميد، ڊڪي دل يسوع مسيح کي ڏي ۽
 هو توکي نئين دل ڏيندو ۽ ان ۾ نئين آتما وجهندو.
 پنهنجي ۽ فريجيءَ دل تي نڳهي نه وڃ ۽ ان جي
 لڇائڻ ۽ تمنائڻ پٺيان نه پڙه ڇاڪاڻ ته ”جيڪو به
 پنهنجيءَ دل تي پاري ٿو سو بيوقوف آهي: پر جيڪو
 به سياڻپ پريو قدم کڻي ٿو، سو چوٽاڪارو ٿي ٿو“
 (نيتي وچن ۲۸: ۲۶). پنهنجن پاڻن کي تلاءُ ٿي ڏي

اک ڏٺو آهي، ۽ نه ئي ڪن ٻڌو آهي ۽ جيڪو نه
 وري ڪنهن انسان جي دل ۾ ئي داخل ٿي سگهيو
 آهي، اهو سڀ جيڪي پرميشور ٺاهيو آهي سو انهن
 کي ملي ٿو جن کي پرميشور چاهي ٿو.
 (۱ ڪورنٿينس ۲: ۹). پر ٿويءَ تي اهڙي ڪا لائق
 ۽ سهائيندي ٻولي ڪانهي جنهن سان ڪو هوند انهن
 بهشتي مڪانن جي مهما بيان ڪري سگهي جيڪي
 انهن انسانن لاءِ ٺاهيا ويا آهن جي هتي هن پر ٿويءَ
 تي پريو يسوع مسيح جي نقش قدم تي هلن ٿا.
 خوفناڪ ۽ هٿتيناڪ هڏائين پڇري يعني مؤمن
 جي بدران، هن آخري مؤمن ۾ فرشتو يا پرميشور جو
 پيغام پهچائيندڙ ڏسڻ ۾ پيو اچي. هُو ان لاءِ ٽرسيو
 ٿيو آهي ته جيئن سڄا ۽ ٻي گناهه ٺهرايل آتما کي واپس
 پرميشور وٽ وٺي وڃي. سندس ساهه ۽ آتما هن فاني
 سرير جي بندن مان آزاد ٿي، سرگهه جي کليل دروازن
 مان مٿي چڙهن ٿا ۽ ان پر ٿويءَ جي چاٽيءَ سان وڃي
 لڳن ٿا، جنهنڪري سندس آتما چاهيو آهي، ۽ جنهن
 لاءِ هُو هن پر ٿويءَ تي جيئرو رهيو ۽ مٿو پرميشور
 جي حاضريءَ ۾ هن جي دل ۾ جان سان آجيا ڪئي
 ويندي، جتي سندس سائين پر ٿو هن تعريف جوڳن
 ۽ سفارش ڀريل لفظن سان کيس ڪيڪاري ٿو ته،
 ”آفرين! اي نيڪ ۽ وفادار بندو! پنهنجي مالڪ جي
 مڙج ۽ جشن ۾ اچي شامل ٿي.“ (مٿي ۲۵: ۲۱).

داخل ٿئي ٿو“ (جان ۵: ۲۴). عيسائين کي مؤت نڪي
 ڏکائي ٿو ۽ نه ئي آڙاري، پر ٿي ستائي ٿو. ”وڃڻ
 ۾ موت کي ڳرڪائي کائي ڪپائي ڇڏجي ٿو. آڙي
 مؤت، تنهنجو ڏنگ ڪٿي آهي؟ آڙي قبر، تنهنجي
 وڃڻ ڪٿي آهي؟..... پرميشور جا شڪرانا، جو انسان
 جي پريو يسوع مسيح جي معرفت اسان کي سوڀارو
 ڪري ٿو“ (۱ ڪورنٿينس ۱۵: ۵۴-۵۷).

اهو ماڻهو جنهن پرميشور سان گڏ زندگي بسر ڪئي
 آهي ۽ پنڌ ڪيو آهي، تنهنکي مؤت جو لپ ٿئي ئي
 ڪونه. جڏهن سندس هن سنسار مان ڪوڇ ڪرڻ جو
 وقت اچي ٿو ته هو خوشيءَ سان وڃي ٿو. و، جئين
 رسول پال چوي ٿو ته ”تنهنجي اها لڳا آهي ته مان
 هتان ڪوڇ ڪريان ۽ وڃي يسوع مسيح سان ملان،
 ڇاڪاڻ ته اهو نهايت سٺو آهي“ (فيلپينس ۱: ۲۳).

هڪ عيسائيءَ کي پريو يسوع جي ڇهري ڏسڻ
 جي ڏاڍي چاهنا رهي ٿي، ڇو جو هو سندس ئي
 اڏار لاءِ صليب تي چاڙهيو ويو. پوتر آتما پٺ ڪيس
 يسوع مسيح جا هيءُ وچن ياد ٿي ڏباري ته، ”تنهنجيءَ
 دل کي ڏکي ٿيو نه ٿي، تون ته پرميشور ئي وشواس
 رکين ٿو، مون تي به اعتبار ڪر. تنهنجي پتا جي گهر
 ۾ گهٽيئي شاهي مڪان آهن..... مان وري ايندس ۽
 توکي پاڻ سان وٺي ويندس، ته جئن جتي مان آهيان،
 تون به اتي ئي رهين“ (جان ۱۴: ۱-۴). ”چيڪي نه

۱۰. نهایت فرحتي شاندار بهشتي گهر وچڻ
 ٿو ۽ جهنن مون کي موکليو آهي ان تي وشواس رکي
 ٿو، سو ابدی زندگي ماڻي ٿو ۽ سزا يا ملامت جـ؛
 پاڳي نٿو بڻجي ۽ مگر مؤمن مان لنگهي زندگي ۽ ۴ ۾

لاء روزاني روحاني ماني آهي ته پنهنجي اندر جي
پيلاس بجهائڻ لاءِ آب حيات، اهو هن لاءِ اهڙو اشدان
آهي جنهن سان هو پاڻ صاف ۽ شد ڪري ٿو ۽ اهو
آئينو آهي جنهن ۾ هو پاڻ پسي ٿو.

هو پنهنجو صليب ڪٽي يسوع مسيح پٺيان هلڻ
پسند ڪري ٿو، ڇاڪاڻ ته هو هارڻ ڄاڻي ٿو ته بنا
ڪرؤس جي يا سُر سختهيون سهڻ کان سواءِ مٿڪ
نٿو ملي. جڏن ته هو ڄاڻي ٿو ته نئين زندگي ماڻڻ لاءِ
مسيح سان گڏ هو به صليب تي مٿي چڙهيو آهي،
تنهن ڪري هو آسماني شيون ڳولهي ٿو، جيڪي
انادي ۽ ادرشبه آهن. هو پنهنجي پرميشور سان ملڻ
لاءِ تيار آهي ۽ ان وقت مثل آهي جنهنڪي پاڻيءَ جي
ويجهو پوکيو ويو هجي ۽ جو موسم ۾ ڦل ٿئي ٿو، هو
ان سڄي انگوري شاخ سمان آهي جنهن ۾ جهجهو
ميوو آهي. هو موسم کان نٿو ٽڪي ڇاڪاڻ ته پوتر
آتما ذريعي پرميشور جي پوري پرڀم سندس دل کي
پري ڇڏيو آهي.

ڏهين دور

يسوع مسيح چيو ته ”قيامت ۽ زندگي مان ٿي
آهيان: جيڪو به مون ۾ وشواس رکي ٿو سو جيتوڻيڪ
مري به ٿو ته به زندهه رهندو. ۽ جيڪو به زندهه آهي
۽ مون تي وشواس ڪري ٿو، سو ڪڏهن به نه مرندي“
(جان ۱۱: ۲۵، ۲۶). ”جيڪو به منهنجي وچن ٻڌي

ڪنهن قسم جي ناپاڪ ڪاڏي سان پنهنجو پاڻ ڪي
 آپوئر نٿو ڪري. نه هُو پنهنجي ڌن دولت کي برباد
 ڪري ٿو ۽ نه ئي پنهنجو سرير خراب عادتن ۾ ڦاسائي
 يا نشيدار شيون واپرائي، بگاڙي ٿو، ڇو جو هُو ڄاڻي
 ٿو ته سندس سرير پرميشور جو مندر آهي. هُو نه
 پاڻ - تماڪ و ڪاڻي ۽ پيئي ٿو، نه نشيدار شيون واپرائي
 ٿو، نه انگوري رس پي متوالو بڻجي ٿو، مگر
 صحت بخش، شد ۽ قوت ڏيندڙ کاڌو ڪاڻي ٿو. سندس
 دل هڪ عبادت گاه بڻجي پيئي آهي. هُو آزاد نا
 ڪرڻ لاءِ، نيم سان، با ادب، هر آرٽوار ڏيول ۾ وڃي
 ٿو، پوءِ چاهي ڪهڙي به حالت ۽ موسم هجي، هُو
 دل و جان سان پرارٿنا ڪرڻ پسند ڪري ٿو، پوءِ چاهي اها
 عبادت گاه ۾ هجي يا پنهنجي سڳن سنهنڌين وچ ۾
 يا ايڪانٽ ۾ پنهنجي ۽ انڊرين ۽ ڪوئي ۽ ۾، چاڪاڻ
 نه هُو ڄاڻي ٿو ته عيسائي پرارٿنا ۾ پريو ۽ سان سنگ
 ڪرڻ بغير جيئرو رهي نٿو سگهي.

ڪليل ڪتاب ان ڳالهه کي ظاهر ٿو ڪري ته هن
 لاءِ انجيل ڪليل ڌرمي پستڪ آهي، جنهن کي هُو روز
 پڙهي ۽ اڀياس ڪري ٿو ۽ جنهن مان هُو سياڻپ ۽
 سمجهه سگهه ۽ سهڻائي، جيون ۽ چوڻي ۽ اڪٽيه ڌن
 پراپت ڪري ٿو، اهو هنجي راه روشن ڪرڻ لاءِ پيرن
 جو ڏيئو ۽ هڪ اها تلوار بڻجي پيو آهي جنهن سان
 هُو دشمن تي فتح حاصل ڪري ٿو. اهو سندس آتما

کيس ٻين تي اڌڪار ڏيندس.....“ ”چيڪو به سوڀارو
 ٿئي ٿو تنهنڪي ساڳيءَ طرح اڃا ڪيترا پهرايا ويندا
 ۽ مان سندس نالو ڏندگيءَ جي ڪتاب مان ميساري
 نه ڇڏيندس، پر مان پنهنجي پتا ۽ هنجي فرشتن
 اڳيان سندس نالو قبوليندس.“ ”چيڪو به فتحياب
 ٿيندو مان تنهنڪي پنهنجي پرميشور جي مندر ۾ هڪ
 ٽپو بڻائيندس ۽ هن کي وري ٻاهر نڪرڻوئي نه
 پوندو.“ ”چيڪو به جيڪو پائيندو تنهنڪي مان
 پنهنجي تخت تي پاڻ سان گڏ ويهڻ جي اجازت ڏيندس،
 جهڙيءَ طرح مان به جيڪو پائي پنهنجي پتا سان گڏ
 سنگھاسن تي ويهي ويس“ (روپليشن ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۶)
 ۳: ۵، ۱۲، ۲۱).

پئسن جي کليل ڳوٺڙي ڏيکاري ٿي ته نه صرف
 سندس دل، مگر سندس پئسو پڻ پرميشور جي آرٽ
 ڪيو ويو آهي. پنهنجو دنياوي مال متاع لائين ٿي
 بيڪار وڃائڻ بدران، هُو غريبن جي مدد ڪري ٿو،
 پنهنجي ڪمائيءَ جو ڏهن حصو ۽ ٻيا نذرانا ايتري
 قدر جر پنهنجي سموري سمپتي پڻ پرميشور کي ڏيو
 ڇڏي ۽ پنهنجي هر هڪ شيءِ پرميشور جي مهما لاءِ
 ڪم ۾ آڻي ٿو.

ماني ۽ مڇي اها معنوي رکي ٿي ته هڪ پوئل شد
 ۽ سنجھي جيون جيئي ٿو. هُو نشيدار شيون واپرائي،
 يا خون پي، يا گهٽو ڏيئي ماريل ماس کائي يا بغي

يا تلواري؟ (رومنس ۸ : ۳۵). "نه، انهن سڀني ڳالهين
 ۾ اسين انهيءَ معرفت، جنهن سان اسان پيار ڪيو
 آهي، ملڪ گيرن کان به مهان آهيون" (رومنس ۸ : ۳۷).
 پرميشور جي پوري پاڪر پائي هر ٻرن ڏينهن جو
 بخوبيءَ مقابلو ڪرڻ ۾ سمورت ٿئي ٿو ۽ يسوع مسيح
 معرفت هر آڙ، ائش مان لنگهي پار پوي ٿو، ڇاڪاڻ
 ته يسوع مسيح پڻ سڀني پريڪيائن ۽ آزمائش تي وڃي
 پائي هڻي ۽ هنجي سھاري اسين به وڃي ٻڌجي
 سگھون ٿا ۽ وڏائيءَ جو ڇت حاصل ڪري سگھون ٿا.
 سندس وويڪ جو تارو صاف ۽ ڇمڪندڙ آهي.
 سندس دل وشواس سان پر ۽ پوتر آتما سان پري
 پيئي آهي. پرميشور جي وچن رويي فرشتو، کيس
 انهن املهه انجامن جي يادگيري ٿر ڏياري جي انهنڪي
 ڏنا وڃن ٿا جيڪي وڃي ٿين ٿا ۽ ٿرڙ ٿاين ڏيرج
 ڌرين ٿا. "جيڪو وڃي پائي ٿو مان ان کي ان زندگيءَ
 جي وٺ مان ميرا ڪاٺ لاءِ ڏيان ٿو جيڪو وٺ پرميشور
 جي بهشتي باغ ۾ اڀري، آسري ۽ وڏي ويجهي ٿو."
 "جيڪو وڃي پائي ٿو تنهنڪي ٻيو موٽ ڪو نقصان
 وسائي نٿو سگھي." "جيڪو سوڀ حاصل ڪري ٿو
 تنهنڪي مان لڪل روحاني ڪاڌو ڪاٺ لاءِ ڏيندس
 ۽ مان کيس هڪ اڇو پٿر پڻ ڏيندس جنهن ۾ هڪ
 ٽيون نالو لکيل هوندو." "۽ جيڪو چيٽ پائي ٿو
 ۽ منهنجن ڪمن تي ٿرڙ ٿاين محڪم رهي ٿو مان

پاڻ کي يسوع مسيح سان گڏ ڀاپ ۽ سنساري برائين
 طرف ڪرڻ يا صليب تي چاڙهي ڇڏيو آهي. مررت
 ۾ ٻيو ماڻهو عيسائيءَ کي خنجر هڻي رهيو آهي. برائي
 ڪرڻ ۽ چوڻ، ڇڏي هڻڻ ۽ ننڍا ڪرڻ، مذاق اڏائڻ
 ۽ ڪنهن تي ننڍي ڪرڻ، ۽ پرميشور جي دشمنن
 ذريعي ڏمڪائڻ ۽ نالي ۾ عيسائي سڏائيندڙن معرفت
 ڊيچارڻ، سڄي وشواسي مسيحيءَ (عيسائيءَ) جي
 دل ۾ لڳاتار خنجر هڻڻ جي برابر آهي. پر هو ماڻهن
 جي چوڻ کي ٻڌو اڻ ٻڌو ڪري ڇڏي ٿو، ۽ جيڪي
 پرميشور چوي ٿو صرف ان جي ئي پرواه ڪري ٿو.
 هو يسوع مسيح جا هي لفظ ياد رکي ٿو، ” ٽنهي آهيون
 اوهين، ڇڏهن ماڻهو منهنجي ڪري اوهان جي گلا
 ڪن، ستائين ۽ ڊوه سان اوهان خلاف هر پرڪار
 جون ٻريون ڳالهيون ڪن. گڏ گڏ ٿيون، ۽ ڦوٽيا نه
 سمايو ڇاڪاڻ ته سرڳ ۾ اوهان کي ان جو وڏو اُچرو
 ۽ ڦل ملندو“ (متي ۵: ۱۱، ۱۲).

ڀاپ، سرڳ جي ابلاڪا (سوارٽ) ۽ شيطان ويهن ٿي
 نهن جو زور لائي لڳاتار اها ڪوشش ڪري رهيا آهن
 ته هن مسيحيءَ کي پرميشور جي پريم کان پري ڪريون.
 پر بيحد خوشيءَ ۽ وشواس سان هر سچ پچ چئي
 سگهي ٿو ته ” اسان کي پرميشور جي پريم کان ڪير
 الڳ ڪري سگهي ٿو؟ ڇا ڪشت ۽ ڪليش، سور ۽
 سنڪت، سڪ ستاڻ يا بڪ بيهالي، ننگائي، خون خورو

صبر سان ڊوڙندو رهي ٿو، نڪي ڏاڻي طرف ڏسي
 ٿو ۽ نه ساڄي، پر ”اسان جي وشواس کي لڪندڙ
 ۽ سينگاري مڪمل ڪندڙ يسوع مسيح طرف ئي
 ٽڪيندو رهي ٿو“ (هيبرؤز ۱۲: ۱، ۲) .

شيطان پنهنجي ۽ ساري ۽ سينا سان وشواس رکندڙ
 دل کي چٽي طرفن کان گهيري وڃي ٿو ۽ ايشور پتر
 کي اوجھڙ ۽ اوڙاهه طرف وٺي وڃڻ لاءِ بيڪار ڪوشش
 ڪري ٿو. گھمند، پئسي جو پيار يا ٽن دولت جو
 لوڻ، بچڙائي، بدفعلي ۽ بدڪاري ۽ جو ڊٽيٽ، ۽
 ٻيا انيڪ باپ پٽ هتي ڏيکاريا ويا آهن. چيٽي جي
 جڳهه تي هاڻ اسين هڪ گڏه ٿا ڏسون، ڇاڪاڻ تہ
 باپ گھڻو ڪري اسان وٽ جدا جدا روپن ۾ ايندو
 آهي ۽ جدا جدا پرشاک يا نالي سان پاڻ لڪائيندو
 رهندو آهي. پر سڄي ۽ سڄاڳ ڪرستان باپ کي
 ڳولهي ڪيندو آهي، پوءِ کڻي اهو ڇو نه ٿرم جي
 پوشاڪ پھري اچي يا پرڪاش جو فرشتو بڻجي اچي،
 ڇاڪاڻ تہ پرميشور جو وڃڻ ۽ اُنجي سڄي آتما،
 سڄائي ۽ جي رستي تي سندس رهبري ڪن ٿا. هڪ
 ماڻهو، هٿ ۾ شراب جو گلاس کڻي، عيسائي ۽ جي
 چؤگرد نچي رهيو آهي ۽ کيس سنساري وشيه واسنائن
 ۽ عيش عشرت لاءِ هرڪائڻ جي ڪوشش ڪري رهيو
 آهي. مگر تنهن هوندي بہ پاڪ ڪيل اُڀت عيسائي ۽
 تي اُن جو ڪوبه اثر نٿو ٿئي، ڇاڪاڻ تہ هن پنهنجو

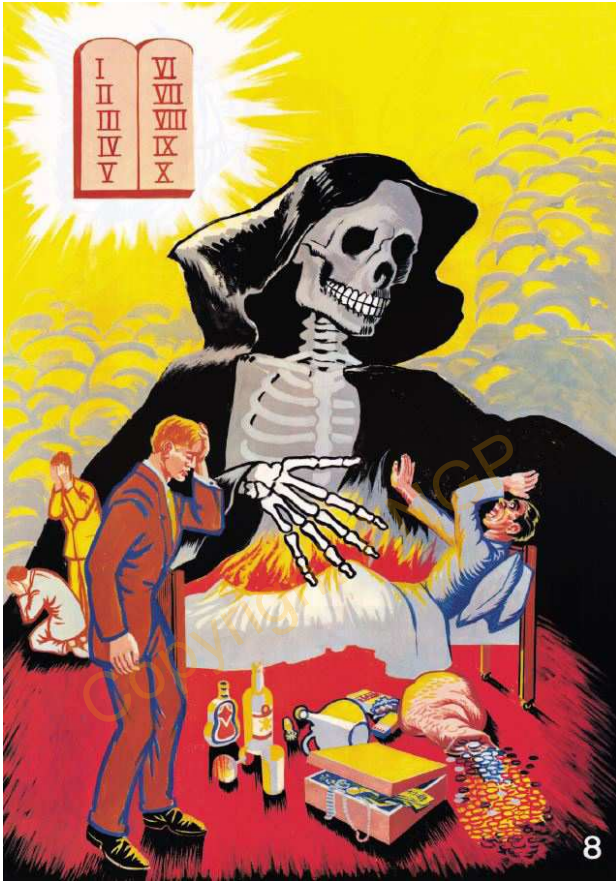
تہ کافی دیر ئي چڪي آهي ۽ ڪجهه به ئي نٿو
 سگهي. هزارين ماڻهو اڇانڪ مرڻ ٿا جن کي
 سڪرات ويلي پرميشور کي ڳولھڻ جو موقعو ئي
 نٿو ملي. تنهنڪري اهو لازمي آهي تہ پرميشور جي
 ان وقت ڳولا ڪريون جنهن وقت هو اسان کي ملي
 سگهي ٿو. پرميشور جي آئت ڀريل ۽ پڇايندڙ لفظن
 ٻڌڻ بدران هن مرڻيڳ پايءَ کي، جنهن پنهنجيءَ
 حياتيءَ جي عرصي ۾ پرماٽما جي پيار ۽ ڪرپا کي
 نامنظور ۽ ناقبول ڪيو، هاڻ پنهنجي منصف قبول
 نہ ڪيل مڪئي - ڏاڏا جا هيءَ لفظ ٻڌڻا پون ٿا تہ
 ”هي پٽيل انسانو! مون کان موڪلايو ۽ وڃي ان
 آئت آڳڻ ۾ پيو جنهنڪي شيطان ۽ سندس ڏوٽن لاءِ
 ٺاهيو ويو آهي“ (متيؤ ۲۵: ۴۱). ”ماڻهن لاءِ هڪ
 دفعو مرڻ ۽ ان کان پوءِ انصاف ٿيڻ مقرر ڪيو ويو
 آهي“ (هيبرؤز ۹: ۲۷).

ٺاڻين دورت

هيءَ تصوير ان هڪ ڪرستان جو چٽ چٽي ٿي
 جنهن جي دل صبر ۽ سهڻ شيلتا سان سڀ ڏک سور
 سٺا آهن ۽ پرلويڻ ۽ بين اگني پريڪيائن مان پار پئي
 سوڀ حاصل ڪئي آهي. جيتوڻيڪ هو سڀني ياسن
 کان لالچايو ۽ هرڪايو ويو آهي، تنهن هوندي به هو
 هر حالت ۾ مڪرم ۽ اڇل رهيو آهي ۽ پڇاڙيءَ تائين
 سهندو رهيو آهي، تانجو يسوع مسيح معرفت فاتح ۽

عرصي ٽائين لس هڻي نڪرائي ڇڏيو آهي. سندس
 جهوٽا دوست هنجي بستري جي ڀرسان بيهڻ کان به
 ڪٿه ڪائي رهيا آهن ۽ انهن جي آڻ جا سڪڻا لفظ
 هاڻ ڪيس ڪا به سهايتا ڏيئي نٿا سگهن. جيڪس
 سندس حرام جا ڪم ايل ٿڪا نه سندس حياڻي وڌائي
 سگهن ٿا ۽ نه ئي سندس آتما کي بچائي سگهن ٿا،
 ۽ نه ئي وري سندس آتما جي پيڙا کي ڪا شانتي
 ڏيئي سگهن ٿا. هن لاءِ ايڪاگر چٽ سان پرميشور ٿي
 ڌيان لڳائڻ ناممڪن ٿيو. پوي چاڪاڻ نه شيطان ڪيس
 اهڙو وجهه ڏئي ٿي نٿو.

هرڪا شيءِ جنهن کي هُو ڪڏهن دل وٺي جان سان
 چاهيندو هو ۽ جنهن لاءِ هُو چڻ نه ڏنڊو هو، سا ائين
 ڏسڻ ۾ ٿو اچي چڻ نه سندس ئي مذاق پيئي اڏائي.
 ايتري قدر جو سندس ڪوڙا، شايد ڌرم نه ڦيرائيل
 پاسبان يعني پادري پڻ هاڻ سندس ڪا مدد ڪري
 نٿا سگهن چاڪاڻ نه هن پرميشور جي ڪرپا کي ٿي
 نڪرائي ڇڏيو آهي ۽ پرميشور جي آڳيا رُوپي قانون
 جي ننڍا ڪرڻ ڪري پٽ ٿي ويو آهي. هاڻ هـ. و
 معلوم ڪرڻ شروع ڪري ٿو ته ”ڏنڊو پرميشور جي
 هٿن ۾ ڪرڻ خوفناڪ ڳالهه آهي“ (هيبروز ۱۰: ۳۱).
 ڪيس اُميد هئي ته ڪنهن سهوليت ڀري ڏينهن، يا
 مؤس جي بستري تي پرماتما سان پنهنجو ليڪو
 چڪائيندو ۽ سنهنڌ جوڙيندو، پر هاڻ هُو ڏسي ٿو

۸. گنهگار جي سزا

جيتوڻيڪ هُو هاڻ پرار ٿيڻا ڪرڻ لاءِ تڙقي ۽ وجاهتي ٿو، پر هُو ڏسي ٿو ته پرميشور سان سنگت رکڻ جي کيس سمورتي ئي ڪانهي، جنهنجي پيار کي هن هيٽري

يسوع مسيح وٽ آيو ۽ اچي چيائينس ته، ”هي پر پو! جيڪڏهن توهين چاهيندا ته به توهين مونکي شڪرت ڪري ڪونه سگهندا.“ يسوع مسيح جواب ڏنس ته ”مان چاهيان ٿو ته تون شڪرتين ۽ تون پلي شڪرتين“ (مارڪ ۱: ۴۰، ۴۱) (۽ هو ڪوڙهيو شڪرتين ويو). پر جيڪڏهن توهين پنهنجي دل کي ڪنور ڪندائي رهندا ۽ روشنيءَ بجاءِ انڌڪار کي ئي چاهيندا رهندا، ته پوءِ اوهان جي بچڻ جي ڪا اميد ئي ڪانهي ۽ نه ئي اوهان کي ڪا مدد ئي ملندي، ڇاڪاڻ ته توهين زندگيءَ بدران مؤمنن کي پسند ٿا ڪريو.“ چو ته پاپ ڇڏيو ۽ مٿس ئي آهي“ (رومنس ۶: ۲۳).

آئين دور

هن تصوير ۾ اسين هڪ آناڪائي ڪندڙ، رڪن رڪن ۽ اڄ سڀان ڪندڙ، نٿائيندڙ ۽ ڪنور پاپيءَ کي مؤمن جي نزديڪ پهچندي ڏسون ٿا. سندس سرير ڏک سؤر ۽ پيٽ سان پر آهي ۽ سندس آتما مؤمن جي ڏپ سان ڀري پيٽي آهي. مؤمن روپي هڏن ڇڏي اوچتو ۽ اڻا گهرڻي وقت اچي ظاهر ٿيو آهي. پاپ جا چل ڪوت ڀريا پوڳو، ولاس سڀ چالاڻو ڪري چڪا آهن، ۽ هاڻ پاپ جي گران ۽ هولناڪ عيوضيءَ جي هٿيٽناڪ حقيقت کي منهن ڏيڻو آهي. نرڳ، جون پيٽائون ۽ نڪليفون پنهنجي شڪار کي پنهنجي ۾ آڻي جهلي بيهارين ٿيون.

دشت آتمائن کان آجو ڪرڻ چاهي ٿو تنهن هوندي به
 هُو لاچار آهي ڇاڪاڻ ته انهن کيس چؤڪنڀو ٻڌي قابو
 ڪري رکيو آهي. ”اهو سوچيو ته جڏهن ڪنهن مؤسلي
 جي قانون کي ڪين جهڙو ڪري ليکيو ته ٻن يا ٽن
 شاهدن جي شاهديءَ تي مٿس ڪابه ڪهل نه ڪري
 مؤبت آندو ويو ته اهو ماڻهو ڪهڙي ۽ ڪيتري سخت
 سزا جي لائق ٺهرايو ويندو جنهن پرميشور جي پٽ
 کي پيرن هيٺان لتاڙيو هوندو ۽ جنهن اُن وچن جي
 خون کي اُٻوٽو سمجهيو هوندو جنهن جي معرفت هُو
 پوٽو ٺهرايو ويو هو. ۽ جنهن فضل جي روح کي نفرت
 جي نگاه سان ڏٺو هوندو؟“ (هيجرؤز ۱۰: ۲۸، ۲۹؛
 ۲ پيٽر ۲: ۱-۱۴).

پريم ۽ محبت جيڪڏهن هيءَ تصوير ٺهيندي ۽ دل سان
 ملي اچي ٿي ته يڪدم پرميشور کي پڪار ۽ دل جي
 گهرائيءَ سان وٽس ٻاڏاءُ. ”هُو از حد ڏورانهين
 انسان کي به بچائي سگهي ٿو“، ۽ سندس سڀ پاپ
 معاف ڪرڻ جي لڳا ۽ شڪتي رکي ٿو، بشرطيڪ
 تون وٽس حقيقي پشيماني رُوح سان ايندين. هُو شيطان
 ۽ سندس انڌڪار جي سهڙيءَ سڀني کي ٻڌي سگهي
 ٿو ۽ اُن کي اوهان جي دل مان ٻاهر ڪڍي سگهي
 ٿو، بشرطيڪ اوهانجي آهڙي اڃا هجي ته هُو اوهان
 لاءِ اهو ڪم ڪري ۽ اوهين کيس پنهنجيءَ دل ۾ اچڻ
 ڏيو. ان ڪوڙهي ڪشتي انسان جيان وٽس اچو جو

ڪو پرميشور طرف مڙڻ جو ويچار آهي ۽ نه ئي يسوع
 جي چرٽن ۾ ڪري معافي گهرڻ جي ڪا خواهش آهي.
 هن جو وويڪ اهڙو آهي جڳڪ کيس ڪنهن گرم لوه
 سان ڏنڀ ڏنا ويا آهن ۽ کيس شانت ڪرايو ويو
 آهي. هن کي ڪن ته آهن پر هو يسوع جو ليلائيندڙ
 آواز ٻڌي ئي نٿو سگهي. کيس اکيون نه اوس آهن
 پر هو ان نرڪ جي آڻاهه اونهيءَ ڪڏ کي ڏسي ئي
 ڪونه ٿو سگهي جيڪا سندس پيرن وٽ منهن ڦاڙي
 پيني آهي. هاڻ هنکي پنهنجن ڀائرن تي هوڏ ٻڌي
 بيهڻ ۾ ڪوبه شرم حيا محسوس ئي نٿو ٿئي. شيطان
 سندس دل تي راڄ ڪرڻ لاءِ اچي ويو آهي ۽
 سندس دل جي تخت تي راجا بڻجي ويٺو آهي.
 ممڪن آهي ته هو هاڻ ڀڄ ظاهر ظهور باهران معزز
 ۽ شريف هئڻ جي لاف ۽ لپاڙ هڻي ۽ ڪنهن
 پاڪنديءَ جيان ديندار ۽ ذر مشتمل هئڻ جو ڏيکاءُ ڪري،
 ”پر اندر هو مردن جي هڏين ۽ گندگيءَ ۽ غلاظت
 سان ڪناڪر ڀريو پيو آهي“ (مٿي ۲۳: ۲۷).

اهڙيءَ طرح ڪوڙ ڪمپٽ جي پتا يعني شيطان،
 سچ جي آتما يعني يسوع مسيح جي جڳهه اچي والاري
 آهي. هر هڪ جانور، چر هر هڪ پاپ آهي، تنهنجو
 سنگ ڪنهن خاص ناپاڪ روح ۽ ڀوت سان آهي،
 جنهن اچي سندس دل ۾ واسو ڪيو آهي. جيتوڻيڪ
 هو پاڻکي انهن ٽچ ڪميٽن عذاب ڏيئي ڇيڻا ٿيندڙن

لائي پاپ پنهنجيءَ سموريءَ دوکيمازيءَ سميت دل
 ۾ رهڻ ۽ راج ڪرڻ لاءِ وري موٽي آيو آهي. ايتري
 قدر جو هنجي منهن مان ئي سندس دل جي حالت
 صاف پيئي بکي. پوتر آتما جي ان حلیم ۽ ڪومل
 ڪبوٽر کي لاچار ٿي ان دل کي ڇڏڻو پوي ٿو ڇاڪاڻ
 تہ پاپ ۽ پوتر آتما ٻئي هڪ ئي هنڌ گڏ رهي نٿا
 سگهن. اهو ناممڪن آهي تہ دل پرميشور جو مندر بہ
 بڻي رهي ۽ شيطان جو آڏو پوڻ. پرميشور جي وچن روپي
 فرشتي کي پڻ جيتوڻيڪ آداسيءَ وچان اتان لڏڻو
 پوي ٿو تہ بہ ان آميد وچان پٺيان پيو نھاري تہ من
 هو يا هوءُ ان اڏاڻو پت جيان هاڻ بہ پڇتائي، ”جنهن
 هوند خرشيءَ سان آهي ڪلون کائي پنهنجو پيت پئي
 ڀريو جي ڪلون سوئڙن پئي کائون، پر جي ڪنهن
 ماڻهوءَ کيس کائڻ لاءِ نٿي ڏنيون. پوءِ هن پاڻ سنڀاليو
 ۽ چيو تہ مان هاڻ اٽندس ۽ پنهنجي پيءُ وٽ ويندس
 ۽ کيس چوندس تہ مون ايشور جي درشتيءَ ۾ ۽ اوهان
 اڳيان پاپ ڪيو آهي ۽ اوهانجي پت سڏائڻ لائق
 رھيوئي ڪونہ آھيان“ (ليوڪ ۱۵: ۱۸). پيءُ
 پنهنجي پت جي پشيماني ڏسي کيس ڪميا ڪيو ۽
 اڳي جيان پنهنجي گھر ۾ هو جئين هو نئين کيس
 نئين سر قائم ڪيو.

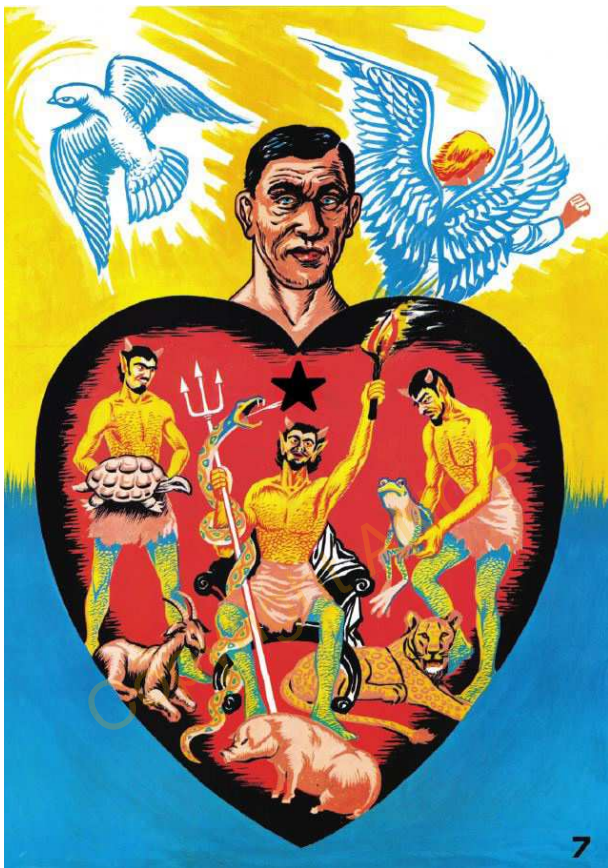
هن تصوير کي ڏسڻ سان معلوم ٿو ٿئي تہ هن دل
 ۾ ڪا به سچي پڇتاؤ جي نشاني آهي ئي ڪانه، نہ ئي

پنهنجي دل پٿر جهڙي سخت بڻايو ڇڏي ته پوءِ هو پاڻ وڌيڪ بدتر بڻبو وڃي ٿو ڇاڪاڻ ته هو پاڻ کي سڌارڻ لاءِ ڪيڏا به اهم ڪاڻا ڪيلا هلائي ٿو.

بي ڊين ٿيل پنهنجي انسان جي حالت جو بيان يسوع مسيح پاڻ ڪيو جڏهن هن چيو ته ”جڏهن ناپاڪ روح انسان جي اندر مان ٻاهر نڪري وڃي ٿو ته هو سکون ۽ چين جي تلاش ۾ خشڪ ۽ سڪڻين جڳهين ۾ پڙهندو وٺي ٿو ۽ جڏهن کيس اُتي ڪو آرام يا سک چين حاصل نٿو ٿئي تڏهن هو چوي ٿو ته مان موٽي پنهنجي ان گهر ويندس جتان مان ٻاهر آيو آهيان. ۽ جڏهن هو اتي اچي ٿو تڏهن ان کي صاف سترو، بهاريل ۽ سينگاريل ڏسي ٿو. پوءِ هو وڃي ٿو ۽ پاڻ سان پاڻ کان به وڌيڪ بچڻا ۽ خبيث ست روح آڻي ٿو ۽ اهي سڀ اندر داخل ٿين ٿا ۽ اُتي ديرو دمائي ويهن ٿا: ۽ ان ماڻهوءَ جي آخرين حالت پهرين کان به بدتر ٿيو پوي“ (ليوڪ ۱۱: ۲۴-۲۶).

”انهن سان هيءَ ڇوڻي بلڪل صحيح ٿي لڳي ته ڪتي وري پنهنجي ڪيل اُٺيءَ ڏانهن منهن موڙيو آهي ۽ اها سوئر جنهنڪي ڏوٺي صفا ڪيو ويو هو، تنهن وري گپ ۽ ڇڪ ۾ وڃي پاڻ سٽيو آهي“ (۲ پيٽر ۲: ۲۲).

اهي پاڪ لکيتون بي ڊين پنهنجي ٿيل يا ناپشيمان پاييءَ جي دل جي حالت چئيءَ طرح سمجهائين ٿيون.

۷. بي دين پتت ٿيل يا ٻيٺ دل

پيش ئي پيو آهي جيتوڻيڪ انجيل جي سچائيءَ ،
 جنهنڪي ”خوش خبري يا منگل سماچار“ سڏيو وڃي
 ٿو ، سو آچيو ۽ کولي سمجهايو ويو آهي. اھـ ر ماڻھو
 جنهن کي جڏهن پرڀؤ دليل ڏئي ٿو ۽ ان وقت هـ ر

شاهوڪار ۽ ڪامياب ٿين ٿا، سو بيخبرو اندر رڙهي
 ۽ سري اچي ٿو ۽ جيڪڏهن کيس ٿورو به موقعو ملي
 ٿو ته هو جهت ٽڪار ۽ گهمبند چر دوازو کوليو ڇڏي.
 پئسي جي پيار کي اسان جي دلين ۾ اندر سري
 اچڻ نيسين بلڪل آسان آهي جيسين اسين پريو يسوع
 جي چتاءَ ڏانهن ڌيان نٿا ڏيون جڏهن هو چوي ٿو،
 ”پهري سجاڳ رهو ۽ پرارٿنا ڪريو ته جڏهن توهان کي
 پرلوپن ۽ آزمائش ۾ پير وجهڻو نه پوي“ (مٿي ۲۶: ۴۱).
 ”تمهن ڪري جيڪو سمجهي ٿو ته مان اسٽر آهيان
 سو سڃيٽ رهي ته متان ڪٿي ڪري نه پوي“
 (۱ ڪورنٿينس ۱۰: ۱۲). اسان کي پرميشور جي
 سموري زره پائي ڇڏڻ گهرجي ته جڏهن شيطان جي
 چل ڙل ۽ فريب ڏوهه جو بخوبيءَ مقابلو ڪري سگهون
 (۱ پٿيسينس ۶: ۱۱-۱۸).

ستين هورت

هيءَ تصوير ماڻهوءَ جي بي دين پنت ٿيل يا ڊيٽ
 دل جي حالت جو اظهار ڪري ٿي، جنهن ۾ هو ڪنهن
 وقت پرمن ۽ جهالت مان نڪتل، حق شناس ۽ روشن
 دل ۽ دماغ وارو ڪيو ويو هو ۽ هن بهشتي سوغاتن
 جو چشڪو ورتو هو ۽ کيس پوتر آتما جو شريڪ بڻايو
 ويو هو، پر هاڻ پنت ٿي ويو آهي. هيءَ تصوير ان
 آدميءَ جي دل جي حالت پڻ ڏيکاري ٿي جنهن
 ڪڏهن نه پچتاءَ ڪيو آهي ۽ نه ئي ايشور اڳيان ڪڏهن

اسان جي سڄي هٿ کي ٽي سوکھو جهلي وٺندو ۽
 اسان جي پٺان ۽ آتما کي ڏکي دائمي نرڪ ۾ وجهي
 ڇڏيندو. تنهنڪري اسان کي پرميشور جي ان گنجي
 چٽاڻ ڏانهن ڌيان ڏيڻ جڳائي ته اسين جوانيءَ جي
 حرصن هٽائڻ ۽ واسن کان ڏهه ڪوهه دُور پڇي
 ڪندڙ ڪريون ۽ پاڻ سان ڪا به راند ڪرڻ شروع نه
 ڪريون، چاهي اهو پاڻ ڪنهن به روپ ۾ پاڻ پرگهت
 ڪري. يسوع مسيح وٽ وڃون ۽ چوٽڪارو ڏياريندڙ
 ۽ سوڀارو آهي.

هن صورت ۾ اهو به ڏيکارڻ وڃي ٿو ته هڪڙو
 ماڻهو خنجر سان دل کي گهاٽي پيو رسائي. هو عيسائي
 ڌرم جي مخالفتين ۽ مذاق اڏائيندڙن ڏانهن اشارو ٿو
 ڪري. هو پنهنجين گلاخورن سان ۽ مذاق اڏائيندڙ
 نقلي ڇڏي سان ڪرستانن جي دلين ۾ خنجر هڻڻ ٿا
 ۽ گهاٽو رسائين ٿا ۽ اهڙي نونلواڙي ڪن ٿا جنهن مان
 هڪ وٺي دل لنگهي ٻار پڇي ٿي ڪانه ٿي سگهي
 ۽ ناس ٿي وڃي ٿي. هو پرميشور کان ٻڌڻ بد ران
 ماڻهن کان وڌيڪ ٻڌڻ شروع ڪري ٿو ۽ ان ٻڌڻ کان
 ته ماڻهو ڇا چوندا ۽ ڪندا، هو ماڻهن جو غلام بڻجي
 پوي ٿو ۽ پرميشور کان پري پڇي پاسو ڪري ٿو.
 مصيبت ۽ نا اُميديءَ وقت غصو ۽ بد مزاج پاڻ ڏيکارڻ
 ٿا ۽ دل ۾ زوريءَ دخل ڪن ٿا. اهو حسد جو نجس
 نانگ، جو تڏهن ڏيکاري ٿو ٿو جڏهن ٻيا وڌيڪ

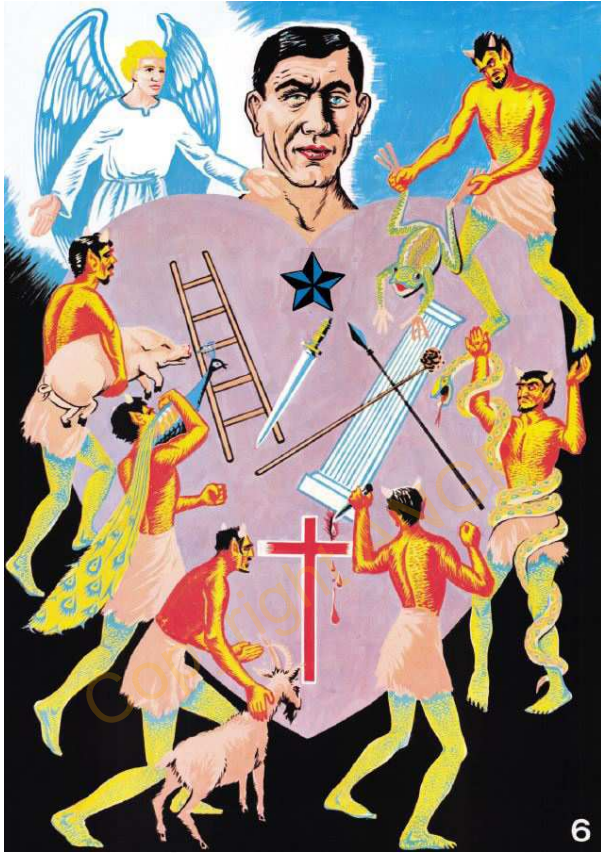
مھفل ۾ نہ وهڻ جهڙو محسوس ڪري شرمائجي وڃي ۽ اُتي کيس شيطان چوي تہ هيءُ هڪ موقعو سندس آتمڪ جيون ۾ ڪو بہ نقصان نہ رسائيندو ۽ پوءِ نفساني ويچار، حرص هواس ۽ واسنائون مٿس پنهنجي هستي محسوس ڪرائڻ لڳن ٿيون. مڃاڻ هارڻ هُو فاحش مذاق ماڻڻ ۾ مزو وٺڻ شروع ڪري ٿو، هُو هر گهڙيءَ ڏاڍي مزي ۽ آئند سان فاحش تصويرون ڏسي ٿو، بداخلاق ۽ چرترهين دوستن کي چاهڻ لڳي ٿو، ناچ-گهرن کي نوازي ٿو، شڪي ۽ اعتراض جوڳين وندرن سان پاڻ وندرائي ٿو ۽ شيطان جي بچڙين صلاحن کي جڻ تہ خوشيءَ سان سويڪار ڪري ڳرڪائي وڃي ٿو، جو شيطان کيس چوي ٿو تہ هيءُ تہ باڪل سپارڪ ٿي آهي ۽ هڪڙو پاپ ڪو پاپ ڪونهي.

سچ پچ اسپين لاچار ٿي پيئون ٿا جڏهن ناپاڪ پليٽ ويچارن ۽ مدائميءَ ۽ بچڙائيءَ جا خونخوار ۽ وحشي پرندا اسان جي سرن مٿان اڏامن ٿا، پر اسپين گنهگار ۽ ڏوهي ٿينداسون جيڪڏهن اسپين انهن پکين کي چيڪ ڇڏي ڏينداسون تہ پل آهي اچي اسان تي ڪپ ڪوڙي ويهن ۽ اسان جي دلين ۾ اچي پنهنجا آڪيرا اڏين ۽ پنهنجن ڪڪرن ۽ ناپاڪ ڪارنامن جا گهاٽ گهڙين. جيڪڏهن اسپين شيطان کي پنهنجي هڪڙي ننڍڙي آڱر پڪڙڻ ڏينداسون تہ پڪ هُو

ٽي پيو آهي ۽ ٻن ويچارن وچر ديرو دمائي قاسي پيو
 آهي. هو دنيا سان چخن ڪرڻ به شروع ڪري ٿو ته
 پرميشور کي پيار ڪرڻ جا به بهانا ٻڌائي ٿو. سندس
 دل ۾ وويڪ روپي ٿارو جهڪڻ ٿيندو وڃي ٿو. هاڻ
 هو مسڪراھت سان صليب کي کڻي نٿو هلي چاڪاڻ
 ته هاڻ اهو هن لاءِ اٺ وٺندڙ ڀاري بوجھو بڻجي پيو
 آهي. هنجي وشواس لڏڻ شروع ڪيو آهي ۽ هـ
 پراڻا دواران پرميشور سان خالي احوالي ٿيڻ کان باز
 اچي ويو آهي. هـ پنهنجيءَ دل جي دشا طرف
 لاغرض ۽ لاڀرواھ ٿي پيو آهي ۽ آھستي آھستي ان
 شيطان لاءِ دل ۾ جاءِ جوڙي رھيو آھي. سندس
 دل جي ٻاھران چپ ماري لڪي ويندو آھي. هـ
 هنڪي سچن وشواسي پرشن جي سنگت کان وڌيڪ
 دنياوي دوستيءَ مان مزو ماڻڻ پسند ڀري ٿو.

مور جي آتما جا گھمند ۽ مغروري ڏيکاري ٿي،
 سا سندس دل ۾ داخل ٿيڻ لاءِ واجھو وجهڻ شروع
 ڪري ٿي. هو شايد ان ڳالھ کي وساري ويندو آهي
 ته هو صرف فضل ۽ ڪرپا سان ئي بچايو ويو هو، مگر
 هـ هاڻ هڪ گھمبدي عيسائي بڻجي پيو آهي.
 شراڻوري سندس دل جو دروازو کڙڪائي پيئي ۽
 اندر اچڻ لاءِ واجھائي پيئي. ٿي سگھي ٿو ته ڪنھن
 خاص موقعي تي، دنياوي دوستن جي سنگت ۾، هو
 پاڻ کي هڪ نيارو، ضعيفڙو يا زڪر روح، مجلس ۽

7. ذقاريل ۽ ونڊيل دل

ڪن ڏيڻ شروع ڪري ٿو. جيتوڻيڪ هُو هاڻا ٻيڻ ڊپول
۽ گرجا گهر ۾ وڃي ٿو ۽ ٽرهي پوڻاڪ هيٺان پنهنجي
دنيا پرستي لڪائيندو رهي ٿو، مگر دراصل پرستشور
جو پيار سندن دل ۾ ٿڌو ٿي چڪو آهي. هُو ٻيڻير

مهائمانن کي هن دنيا جي حرصن هواسن، سنساري
 واسنائن ۽ جسماني تمنائن ذريعي ڀڃڻ لائي ۽ قسلائي
 ٿو ۽ پنهنجي ۽ حرفت ۽ چترائي ۽ سان چيدن چوڻ ڏيڻ
 کي پڻ ٺڳڻ جي ڪوشش ڪندو رهي ٿو. تنهن هوندي
 به جيڪڏهن اسين شيطان جو مقابلو ڪنداسين ته هو
 اسان وٽان ڀڄڻ پائي ڀڄي ويندو (جيمس ۴: ۷).

جهن مورث

هيءَ هڪ ٻي دين بيم ٿيل انسان جي غمگين
 تصوير آهي. هن جي هڪ اک بند ٿيڻ لڳي آهي
 جنهن مان اها ڳالهه ظاهر ٿيڻي ٿئي ته هن هيٺ ٿڌو
 ٿيڻ شروع ڪيو آهي ۽ پنهنجي ۽ عيسائي حياتي ۽
 نشچند ٿي اڪه لڳائي رهيو آهي پر هوڏانهن سندس
 بي اڪه شرم وچان هيڏانهن هوڏانهن نھاري رهي آهي
 ته جيئن دنيا سان پرير ۽ محبت ڪندي رهي. سندس
 اندرين روشني جهڪي ٿي ويئي آهي ۽ سندس دل
 جا آهي اھڃاڻ، جن سان هو يسوع مسيح سان ڏک
 سؤر سهڻ لاءِ تيار رهندو هن، هاڻ گھٽجي ويا آهن
 ۽ بلڪل پورا ايمانداري ۽ جا رهيا ٿي ڪونهن. هاڻ
 کيس چؤطرف لب لالچ ۽ پرلپڻ گھيرو ڪري ويا
 آهن جن جو مقابلو ڪرڻ بدران پاڻ هو آهستي آهستي
 سندن آڻ مڃي غلام ٿيندو پيو وڃي. ايشوري آواز
 ٻڌڻ بجاءِ هاڻ هو ڌٽار بندڙ ۽ هرڪائيندڙ شيطان جي
 چتر ۽ حرفتي اشارن ۽ صلاحن ۽ ڪوڪلن انجمن ڏانهن

و جهندس ۽ اوهان کي پنهنجن قاعدن قانونن موجب هلائيندس، ۽ اوهين منهنجي نيمن کي مڃي ان موجب رهت رهندا (ايزڪيئل ۳۶ : ۲۵ - ۲۷). اهوئي بائيبل جي نئين عهدنامي جو آرت آهي جنهن تي پرميشور پنهنجي پٽ يسوع مسيح جي خون سان مهر لڳائي آهي.

هن مورث ۾ اسين ڏسون ٿا ته هڪ فرشتو وري پنهنجي ڏيکاري ڏيئي رهيو آهي. فرشتن کي انهن انسانن جي خدمت ڪرڻ لاءِ مقرر ڪيو ويندو آهي جن کي ابدي حياتي ورتي ۾ ملندي ۽ انهن جي چوگرد ئي چانوڻي هڻي ويهندا آهن جي ايشور کان ٻڌندا آهن (سام ۳۴ : ۷ ۽ ۹۱ : ۱۱ ۽ ڊنيل ۶ : ۲۲ ۽ مٿي ۲ : ۱۳ ۽ ۱۳ : ۳۹ ۽ ۱۸ : ۱۰ ۽ اڪٽس ۵ : ۱۹ ۽ ۱۲ : ۷ - ۱۰).

هن مورث ۾ شيطان پڻ دل جي بنهه ڀرسان بيٺو ڏسڻ ۾ اچي ٿو جو ڄڻ نه پنهنجي اڳين اصلوڪي جڳهه ۾ وري اندر گهڙڻ جي موقعي لاءِ اڪيون پائي ويندو نهاري. تنهن ڪري پراڻا ڪرڻ ۽ پھري سجاڳو رهڻ جي تاڪيد ڪئي ويئي آهي، ڇاڪاڻ ته اسان جو ”دشمن، شيطان، گھندڙ شينهن جيان هيڏانهن هوڏانهن ان ڳولها ۾ گهمي رهيو آهي ته هو ڪنهن کي چيري ٽاڙي هائو هائو ڪري ٿاڻي ڇڏي“ (۱ پيٽر ۵ : ۸). اڪثر اهو شيطان روشنيءَ جي فرشتي جو روپ ڌارڻ ڪندو آهي ڇو بيخبر ۽ ڳهملن سنبت

اندرين سخت ضرورت کي محسوس ڪندي هيءَ
 پراڻا ڪندو هو ته ”اي ايشور نون منهنجي اندر
 پر پوتر ۽ پاڪ من پيدا ڪر ۽ مون ۾ نئين سر شدت آڻيا
 آڻڻ ڪر“ (سام ۵۱ : ۱۰). ڪوبه ماڻهو پنهنجي من
 کي پاڪ شدت ڪري نٿو سگهي ۽ نه ئي پاڪ ۾ شدت من
 پيدا ڪري سگهي ٿو، سواءِ ان جي ته هو سڄي پڇتاؤ سان
 پرميشور اڳيان اچي جڻن ڏاڙو ڪيو ۽ ايشور وٽ
 اچي اها آڙاڻا ڪري ته هنجي اندر شدت من ۽ نئين
 هردو پيدا ڪري. پرميشور ته توهان جي جينن ۾ ڪو
 نئون ڪم ڪرڻ لاءِ منتظر آهي. پنهنجيءَ دينداري ۽
 صداقت جي ڦاٽل ٿيل ۽ ليٽرون ليٽرون ٿيل پوشاڪ
 کي ڪوڪلن انجامن ۽ اڦوارن سان چٽيون هڻي ٽڪ ٽڪڻ
 ڪرڻ سان اوهان جي دل ڪا پرميشور جو لائق رهڻ
 جو آستان بڻجي ڪانه پوندي. پرميشور اوهان کي مدد
 ڪرڻ لاءِ ڏاڍو خواهان آهي، ڇاڪاڻ ته اهو هيءُ ئي
 آهي جنهن انجام ڪيو ۽ چيو ته، ”پوءِ مان توهان تي
 شدت نازل ڪرڻ لاءِ چڱڪاريندس ۽ توهين شدت ۽ پوتر ٿي
 پوندا. مان توهان کي توهان جي مڙني مڙني، سموري
 آشدت، غلاظت ۽ ديوتائن جي مڙنين هوندي پڻ پوتر
 ۽ پاڪ بڻائي ڇڏيندس. مان اوهان کي نئون من پڻ
 ڏيندس ۽ اوهان ۾ نئين آتما پڻ وجهندس ۽ اوهانجي
 سر ۾ مان پٿر جي دل ڪڍي اوهان کي ماس واري
 دل ڏيندس ۽ مان اوهان جي اندر پنهنجي آتما

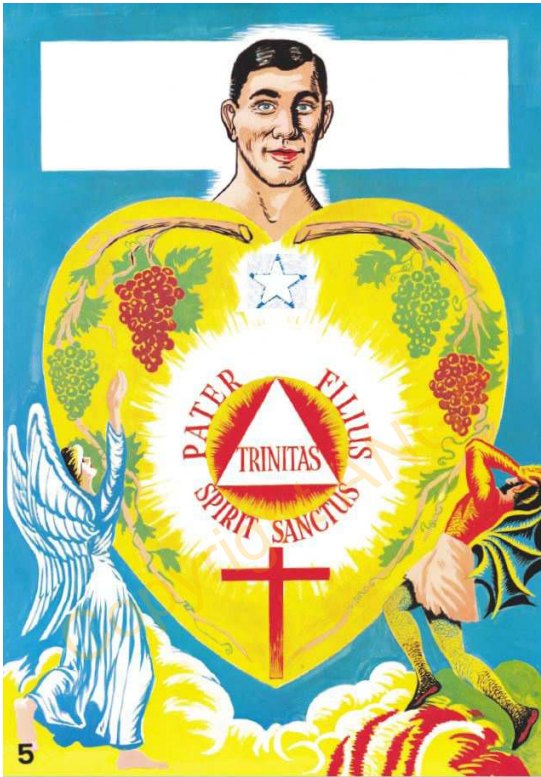
(جان ۱۵ : ۱-۱۰). جڏهن ته هو پوتر آتما سان ڀرڇي ويو آهي ۽ هنڪي شدي سنان (بپتسما) ڪرايو ويو آهي، تنهنڪري کيس پنهنجي جسم ۽ نفساني خواهشن، حرص هوس وغيره مٿان غالب پوڻ چڻي طاقت حاصل ٿي آهي ۽ هو جهوني پراڻي انسان کي صليب تي چاڙهي ٿو. پوتر آتما جي شڪتيءَ سان، هو آتما موجب هلي جسماني خواهشن کي ماتحت ڪري سگهي ٿو. هو هارڻ جيڪي ڏسي، ٻڌي ۽ محسوس ڪري ٿو تنهن موجب نٿو هلي پر وشواس سان زندگي بسر ڪري ٿو — ڇاڪاڻ ته يسوع مسيح تي وشواس ڪرڻ سان ئي سنسار تي سوڀ پائڻ آهي. هو هڪ يقين ۽ زندهه اميد تي حيات رهي ٿو ۽ ان نوري آشا تي کيس همٿ ڏيئي مضبوط ڪيو آهي ته اسان جو پريو يسوع مسيح جلد موٽي اچي وري پنهنجو جولو ڏيکاريندو. اهڙيءَ طرح هو ان ايشور ۽ پريوءَ ۾ پيار هڻڻ ڪري جيئرو رهي ٿو جو نرنتر جيوت ۽ جيئرو آهي.

”اهي انسان ڏٺا آهن جن جا من پوتر ۽ پاڪ آهن ڇاڪاڻ ته اهي ئي پرميشور کي ڏسندا“ (مٿي ۵ : ۸). جيتوڻيڪ بادشاهه دائود پنهنجن ٻاهرين دشمنن تي سوڀون پائيون ۽ ڪافي دن دولت حاصل ڪيو ته به هنن ڀليءَ ڀت ڄاتو ته هو وڏي ڀروڙي لڙائي پنهنجي ئي من ۾ لڙي رهيو هو ۽ هو پنهنجي

پت ۽ پوتر آتما جي رهڻ جو آستان بڻجي پيئي آهي،
 جنهن ڀرپور يسوع مسيح انجام ڪيو هو ته ”جيڪڏهن
 ڪو ماڻهو مون سان پيار رکندو ته منهنجن وچن تي
 پورو رهندو ۽ منهنجو پتا ساڻس پيار رکندو ۽ اسين
 وٽس اينداسون ۽ ساڻس گڏ رهڻ لڳنداسون“
 (جان ۱۴: ۲۳). پرميشور يسوع مسيح معرفت انسان
 جي عزت ڪري ٿو، کيس آسيس ڏئي ٿو ۽ مٿي کڻي
 چوٽ چاڙهي ٿو (ليوڪا ۱: ۵۲).

هاڻ اها دل پرميشور جو سڄو مندر بڻجي پيئي
 آهي. پاپ ۽ گناهه کي اٿان لوڏي ڪڍيو ويو آهي.
 جن انيڪ جانورن تي ڪوڙ ۽ ڪهت جي پتا شيطان
 جو حڪم هلي ٿو انهن جانورن بدران هاڻ اسين پوتر
 آتما ۽ سچ جي آتما کي ان دل ۾ واس ڪندو ڏسون
 ٿا. پاپ جي قبضو، ڪراهت ۽ نفرت پري جڳهه هٽڻ
 بجاءِ هاڻ سندس دل هڪ سندر ميويدار وڻ يا باغ
 بڻجي پيئي آهي جنهن ۾ آتما جا ميڙا جهڙوڪ ڀرڻ،
 آنند، شائنتي، نمرتاءَ، سهن شيلتا، مرؤت، پلائي،
 وشواس، حليمائي، سنجم وغيره لڳن ٿا جيڪي انسان ۽
 ايشور بنهي ڪي ڏاڍو وڻن ٿا. هُو هاڻ سچ
 جي انگور جي ميويدار شاخ يعني اسان جو پورو
 يسوع مسيح بڻجي پيو آهي، منجهس آتما جا ڦل پيدا
 ٿين ٿا جو راز لاهو آهي ته هو يسوع مسيح ۾ رهي ٿو ۽
 يسوع مسيح ۽ سندس وچن هن ۾ رهن ٿا.

پنهان دورت

۵. پر مپشور جو مندر

هيءَ دورت ان گنهگار انسان جي صاف ۽ پوتر
 ٿيل دل جي تصوير آهي جنهنڪي پر ماتما پنهنجيءَ
 آڏاهه ديا ۽ ڪرپا سان بچايو آهي. هاڻ هيءَ دل پر مپشور
 جو سڄو مندر ۽ ٿر مڙئي پر مپشور يعني پر مپشور پناهه

ڪيا ” ۽ يڪدم اُتان خون ۽ پاڻي ٻاهر نڪري آيو“
 (جان ۱۹: ۳۳-۳۷). ڪڪڙ جي بانگه ڏيڻ کان اڳ،
 پيٽر يسوع کي ٽي دفعا انڪار ڪيو، پر پوءِ
 ڌار ڌار روئي ڏايو ۽ پڇتايو. ڇا اوهين پنهنجي وچن ۽
 ڪرم سان يسوع مسيح کي سڃي ڪريو ٿا؟ يا ماڻهن
 اڳيان ائين ڪرڻ کان شرمايو ٿا؟ يسوع مسيح چيو،
 ”نهنڪري جيڪو به مون کي ماڻهن اڳيان مڃي ٿو،
 ان کي مان پڻ سرڳڻو نواسي پر ميسور اڳيان قبول ڪندس.“
 مگر جيڪو ماڻهن اڳيان مون کي انڪار ڪري ٿو، ته
 ان کي مان پڻ پنهنجي سرڳڻو نواسي پتا اڳيان انڪار
 ڪندس“ (مٿي ۱۰: ۳۲، ۳۳).

يسوع مسيح ائين پڻ چيو ٿو، ”جيڪو به پنهنجو
 صليب کڻي منهنجي پٺيان نٿو هلي، سو منهنجي لائق
 ڪونهي“ (مٿي ۱۰: ۳۸). اهي ڏٺا آهن جيڪي
 يسوع مسيح روپي پهڙي ٿي بيٺا رهن ٿا!

” يگن يگن کان بيٺل پهڙو، منهنجا آڌار،

مون کي پاڻ وٽ شرط ڏي؛

تنهنجي زخمي پاسي کان،

جيڪو خون ۽ پاڻي وهي نڪري ٿو،

شل اهو منهنجي پاپن کي وري وري ڌوئي ڇڏي؛

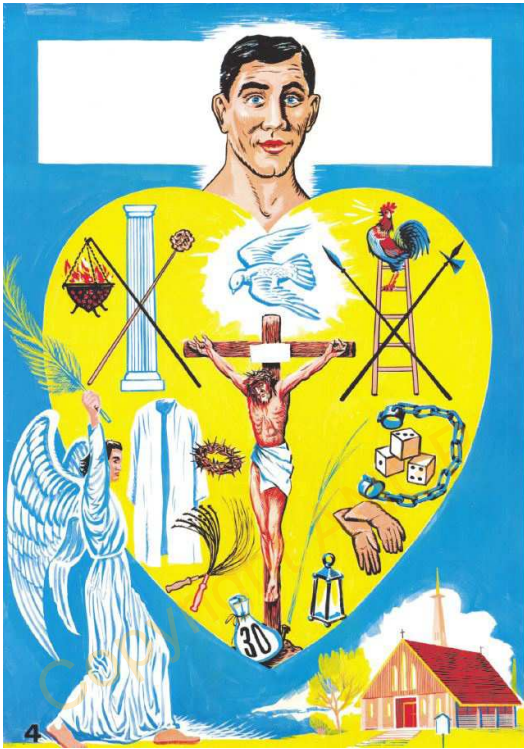
۽ پاپن جي ڏوهه ۽ اثر کي صاف ڪري ڇڏي.“

هن تصوير ۾ اسان کي اها ڏن جي ٿيلهي ڀڻ
ڏسڻ ۾ اچي ٿي جا جوڊا جي آهي جنهن پريو
يسوع سان ڊوهه ڪيو ۽ کيس ٽيهن چانديءَ جي
ٽڪرن ۾ وڪڻي ڇڏيو، ڇاڪاڻ ته پئسي جي لوڀ
سندس دل کي شڪار بڻايو هو ۽ سندس من جي اکين
کي اندو ڪري ڇڏيو هو. لالئين ۽ زنجيرون وغيره
انهن سپاهين استعمال ۾ آنديون جن يسوع کي رات
جو گرفتار ڪيو. سپاهين اڪثر جوڻا ۾ ڪم ايندڙ ڍارو
به اڇلايو ڇڏهن هنن سندس ڪپڙا ورهائي ڪنيا ۽
ائين پرمانا جي ڪيل اڳڪٿيءَ جي وچن کي پاڻي
ڏنو. ”انهن منهنجا ڪپڙا پاڻ ۾ ورهائي ڪنيا ۽
منهنجي وستر لاءِ پڪا ڀڻ وڌا“ (سام ۲۲ : ۱۸).
انهن يسوع مسيح کان هرڪا شيءِ کسي ورتي، پر
ائين چوندي کيس ٺڪرائي ڇڏيو ته ”اسين نٿا چاهيون
ته ڪو هيءُ ماڻهو اسان تي راڄ ڪري.“
عام طور انسان ذات ايشور جون آسپسون کڻڻ لاءِ
منتظر رهي ٿي ۽ سڀني کي برسات ۽ سورج جي
روشني ملي ٿي، مگر هو پرميشور جي حاڪميءَ اڳيان
پاڻ پيش ڪرڻ نٿا چاهين. گهڻن لاءِ پرميشور صرف
ان لاءِ ئي سنو آهي جو جر هو مصيبت ۽ نا اميديءَ
جي وقت مدد ڪري ٿو.

يالي سان سپاهين سندس پاسي ۽ دل کي ٽنگ

ويو آهي جنهن سان کيس نردينا سان ڦٽڪا هنيو ويا
 هئا. هو اسان جي گناهن ڪري ئي گهايل ڪيو ويو
 ڇاڪاڻ ته ”هن کي ئي اسان جي شائتيءَ جي سزا
 ڏني ويئي هئي.“ هيروڊس ۽ سندس ماڻهن هنجو
 مذاق اڏايو ۽ سوني مٿڪ پهرائڻ بدران کيس ڦٽڪا
 هڻڻ کان پوءِ سندس سر تي ڪنڊن جو تاج رکي دٻايو
 ۽ سندس ساڄي هٿ ۾ راجائي ڏنڊو ڏيڻ بدران
 هڪ ڏانو کڻي پڪڙايو ۽ هو هن اڳيان جهڪيا ۽ هي
 لفظ چوندي هن تي نذر لڳائي ڪئي ته ”هي يهودين
 جا راجا، سلام! هنن مٿس ٿڪيو ۽ هن جي هٿ مان
 کائو کڻي زور سان سندس سر تي هنيو. اهڙيءَ طرح
 نهايت نرلڳائيءَ ۽ نردينا سان مٿس چٿرون ڪرڻ
 پڄاڻان هو کيس صليب تي چاڙهڻ لاءِ ٻاهر وٺي ويا.
 اڄ ڪيترائي نالي جا مسيحا آهن جي ديولن ۾
 پرارٿنا ڪن ٿا، پر پوءِ جي پوڄن جي وڌيڪ ۾ ڀاڱو
 وٺن ٿا، پر ميسور جي ساراهه جا گيت ڳائين ٿا، پر
 تنهن هوندي به هو پنهنجن بچڙن ڪمن ڪري لڳاتار
 پنهنجي مڪتي دانا يسوع مسيح کي نئين سر صليب
 تي پيا چاڙهين.“ هرڪو ماڻهو جو مزڪي هي ڀريو!
 هي ڀريو! ڪري پڪاري ٿو سو سرڳهه جي راج ۾
 پرويش ڪونه ڪندو، پر اهو ئي جو منهنجي
 سرڳهه نواسي پتا جي اڇا انوسار هلي ٿو“
 (مٿي ۷ : ۲۱ - ۲۷).

۴. يسوع مسيح سان گڏ صليب تي چڙهيل انسان
 آهي ته ” آتما انوسار هلون ۽ جسماني حرصن هڙسن
 کي ڪنهن به ريت پورو نه ڪريون“ (گالاشينس ۵: ۱۶، ۲۵).
 اهو ٽنڀرو، جنهن سان پريو يسوع مسيح جا ڪپڙا
 لاهي کيس ٻڌو ويو هو، سو پڻ هن دل جي تصوير
 ۾ ڏيکاريو ويو آهي؛ گڏوگڏ اهو ڇهيوڪ پڻ ڏيکاريو

هاڻ هو پرميشور ۽ ان جي شين ۽ ڳالهين سان پيار
ڪرڻ لڳي ٿو.

تنهنڪري هن تصوير ۾ اسين ڏسون ٿا ته پاپ
ڏيکاريندڙ سڀ جانور هاڻ سندس دل جي ٻاهر ٿي
ويا آهن، جيتوڻيڪ شيطان پنهنجي اصلوڪي جڳهه ڇڏڻ
جو خواهان ڪونهي ۽ هو ان آميد ۾ پٺيان نهاري
رهيو آهي ته من ڪٿي ٻيهر اندر گهٽڻ جو موقعو ملي
وڃي. اهو ئي سبب آهي جو يسوع مسيح اسان کي
ساوڏان رهڻ ۽ پرارٿنا ڪرڻ لاءِ چٽائي سڃيٽ ڪري
ٿو ته جڏهن شيطان جو اهڙو مقابلو ڪريون جو هو اسان کان
پري پڃي وڃي.

چوٿين دور ت

هيءَ تصوير ان ڪرستان جي آهي جنهن اسانجي
مالڪ ۽ مڪتي داتا يسوع مسيح جي قربانيءَ معرفت
پورن شانتي ۽ مڪتي پائي آهي ۽ تنهن ڪري هو
ٻئي ڪنهن به ڳالهه ۾ فخر نٿو وٺي ”سواءِ پر ڀرو
يسوع مسيح جي صليب جي جنهن معرفت سنسار
سندس درشتيءَ ۾ ۽ هو سنسار جي درشتيءَ ۾ صليب
ٿي چاڙهيو ويو آهي“ (گالاشينس ۶: ۱۴). يسوع مسيح
انڪري ئي صليب تي چڙهي مٿو ته جڏهن اسين پٺڻ
پاپن جي لاءِ مٿل رهون ۽ ڌارمڪتا لاءِ ڏنده رهون
(۱ پيٽر ۲: ۲۴) ۽ جڳهه ڪو ڪرستان دنيا لاءِ صليب تي
چاڙهيو ويو آهي. اسان کي اها آڳيا ڏسي وٺي

سنا آهن ۽ اسان جا ارمان پاڻ تي هموار ڪيا آهن؛
 چو جو ” هو (يسوع مسيح) اسان جي اُڀرڙن ۽ خطائن
 ڪري ئي زخمي ڪيو ويو هو ۽ اسان جي ٻچڙن کي
 ڪري ئي چٽيو ۽ ڪچليو ويو هو.“ ۽ ” اسان جي
 سڀني ٻچڙن کي ۽ انبياءَ جو بار يسوع مسيح پاڻ
 ئي کنيو آهي“ (عيسائيا ۵۳) .

هاڻ سندس پاڪ ۽ پوتر دل ۾ پوتر آتما ۽ پُرو ۽
 جي پيار جو پُورڻا اذڪار ٿئي ٿو. جيئن ئي هو وشواس
 رکي يسوع مسيح ۽ صليب ڏانهن نھاري ٿو تہ هُو
 محسوس ڪرڻ شروع ڪري ٿو تہ سندس پاڻ معاف
 ڪيا ويا آهن ۽ من ئي من ۾ کيس خاطري ٿئي ٿي تہ
 پرماٽما جي پٽ، يسوع مسيح جي خون کيس سڀني
 پاپن کان چڏائي پوتر ڪري ڇڏيو آهي (۱ جان ۱ : ۷) .
 هاڻ کيس پڪ ٿي ٿئي تہ جيڪو بہ يسوع مسيح ۾
 وشواس رکي ٿو سو ناس نٿو ٿئي، پر آمر ۽ انبئسي
 حياتي ماڻي ٿو (جان ۳ : ۱۶) . ڇاڪا تہ يسوع مسيح
 ۾ ” اسان کي هن جي فضل ۽ ڪرپا جي ڏن موجب
 سندس وهائيل خون معرفت نجات ۽ پاڻ کان معافي
 ملي ٿي“ (ايقويسينس ۱ : ۷) . جسماني ۽ نفسياتي پاپي
 حرص هٽس وارين خراھشن بجاءِ مـن ۾ ان پرميشور
 جي شيوا ڪرڻ ۽ پرميشور لاءِ زنده رھڻ جي اڇا
 انهن ٿئي ٿي. ” جنهن پرميشور اسان کي پھرين پيار
 ڪيو.“ دنيا ۽ دنيا جي شين سان پيار رکڻ جي بدران

اپراڌي بڻجي پيو آهي. پوءِ گنپير ۽ گهرو ڌارمڪ دڪ
 ۽ پشيماني کيس ويڙهي وڃن ٿا ۽ جئن هـ و زار زار
 روئي ۽ ڳوڙها ڳاڙي ايشور اڳيان ٻاڏائي پنهنجو دل
 درد اوتئي ٿو ته يسوع مسيح سندس ويجهو اچي ٿو ته
 کيس اها جات پورق شروع ٿئي ٿي ته ”پرميشور جي
 پت يسوع جو خون اسان کي سڀني ٻان کان بچائي
 پوتر ڪيو ڇڏي“ (۱ جان ۱ : ۷). تڏهن پرميشور جو
 پريم ۽ شائتي سندس دل ۾ داخل ٿين ٿا. کيس معلوم
 ٿيو لڳي ٿو ته ”مالڪ انهن جي نزديڪ رهي ٿو جن
 جي دل نٿل آهي، ۽ انهن کي بچائي ٿو جي سڄي
 دل سان پشيمان ٿي پڇنائين ٿا“ (سام ۳۴ : ۱۸).
 پرميشور جو وڃن اڳتي ائين به چوي ٿو ته ”منهنجي
 ديا درشتي ان ماڻهوءَ تي بوندي، پوءِ پل نه هـ
 غريب ڇو نه هجي، پر جو پشيمان دل وارو آهي ۽ جو
 منهنجو وڃن ٻڌي ڪنبي ٿو“ (عيسائيا ۶۶ : ۲):
 پوتر آتما کيس يسوع مسيح جا وڃن ڪن ۾ چوي ٿي،
 ”هي پت (ڌيءُ) دل کي ڏي ڏي ۽ خوب خوشيون
 مناءَ ۽ تنهنجا پاپ توکي معاف ٿيا.“ جيسين هو اڃا
 صليب ڏانهن ۽ صليب تي وهايل يسوع مسيح جي
 رڪ ڏانهن اهو اعتبار رکي نهاري ٿي مس ٿو ته هيءُ
 سڀ هن لاءِ ئي ڪيو ويو هو ته ان دم ئي هو محسوس
 ڪرڻ شروع ٿو ڪري ته سندس پاپ جو بوجهو ڪنيو ويو
 آهي، ڇاڪاڻ ته يسوع مسيح اسان جا سڀ دڪ درد

جئن ئي سندس نگاه صليب تي پوي ٿي، جنهنڪي
 فرشتو، اُرتاڪ پرميشور جو وڃن ظاهر ڪري ٿو —
 اهو صليب سندس هاڻوڪي پشيمان دل کي ٽوڙي
 ٿو ڇڏي ۽ پنهنجن ڪيل اٽيڪ گناهن کي ڏسي سندس
 من گهريءَ سخت پشيمانيءَ ۽ ڏک سان پرڇي ٿو اچي.
 جيئن ئي هو يسوع مسيح ۾ پرماتما جو اُسيم پيار
 پرگهت ٿيل ڏسي ٿو ته هن جي دل پاڻمرادو پگهرجي
 پوي ٿي. خاص طور جڏهن هو اهو محسوس ڪرڻ لڳي
 ٿو ته پرميشور جو پٽ، يسوع مسيح، سندس اٽيڪ
 پاپ پاڻ سان ڪٽي وڃڻ لاءِ آيو. جئن ته هو سندس
 بدنام پٽيل لعنتي ڙڻ تي يعني ڪرؤس تي چڙهي
 مرڻ لاءِ تيار ٿيو ۽ ماريو ويو.

اها حقيقت ته يسوع مسيح کي ٽٽڪا هنيا ويا ۽
 ڪنڊن جو تاج پهرايو ويو، سندس هٿن ۽ پيرن ۾
 بي رحميءَ سان ڪٽيل ڪوڪا ٽوڪيا ويا ۽ هو
 اسان جي ئي پاپن جي بدلي ۾ ڪرؤس يا صليب تي
 چاڙهي ماريو ويو، صاف صاف ۽ گهراڻيءَ سان پڇتائيندڙ
 پاپيءَ کي ذهن نشين ڪرايو وڃي ٿو ته جئن سندس
 دل ۽ جيون ۾ ڦيرو اچي وڃي. جئن جئن هو پرميشور
 جو وڃن پڙهندو وڃي ٿو تئن تئن هو پاڻ کي اهڙيءَ
 طرح ڏسي سگهي ٿو جئن هو پاڻ کي آئيني ۾ ڏسي
 ۽ محسوس ڪري سگهي ٿو ته هو پرميشور کان ڪيترو
 پري ٿي ويو آهي ۽ هنجي آڳيائن جي ابتڙ ڪيترو

٣. پڇتائيندڙ دل

هيءَ تصوير هڪ سڄي پڇي پڇتائيندڙ گنهگار انسان جي دل جي دشا ڏيکاري ٿي. هيءُ هو پنهنجن انهن انيڪ پاڻن جي مرتبيءَ خوف ۽ دهشت کي ڏسي ٿو جن جي ڪري يسوع صليب تي چاڙهيو ويو.

چند ۽ ٿارا اونداهيءَ رانس ۾ اسان کي ڪجهه سهائتا
 اوس ڪري سگهن ٿا، پر جڏهن سورج اڀري اچي
 ٿو تڏهن انڌڪار ۽ ٻيون سڀ ننڍيون ننڍيون روشنيون
 غائب ٿيو وڃن. يسوع مسيح ڌرم جو سچ آهي.
 جڏهن هو جبروسلم جي مندر ۾ داخل ٿيو تڏهن هن
 انهن سڀني ماڻهن کي مندر مان ٻاهر ڪڍي ڇڏيو،
 جيڪي ڍڳا، رڍون ۽ ڪبوتر وڪندا هئا ۽
 وياڄ وٺو کائيندڙن جو ناڻو هيئن چوندي ٻاهر نٿو
 ڪري ڇڏيو، ”ائين لکيل آهي ته منهنجو گهر
 پرارٿنا جو گهر سڏيو ويندو ۽ پر توهان ته هن کي
 چورن جو اڏو بنائي ڇڏيو آهي“ (مٿي ۲۱ : ۱۳).
 اوهان جي دل ان ڪري ئي بڻائي ويئي آهي ته
 جڏهن اها پر ميشور جو پوتر مندر ۽ پاڪ گهر بڻيو
 رهي. پر مائتا ان ۾ رهڻ چاهي ٿو، ان کي سهڻو ۽
 سنڌر بڻائڻ چاهي ٿو ۽ ان کي پر ڪاش، پيار ۽
 پر سنٿا سان پر ڪرڻ چاهي ٿو. يسوع مسيح نه
 صرف اسان جا پاپ معاف ڪرڻ لاءِ ٻڌاريو، پر
 هو اسان جو اڏار ڪرڻ لاءِ آيو. ۽ اسان کي
 پاپ جي راڄ ۽ طاقت کان نجات ڏيارڻ آيو.
 ”تنهن ڪري جيڪڏهن خدا جو پٽ، يسوع، توهان
 کي آزاد ڪندو ته پوءِ توهين سچ پچ آزاد ٿي
 ويندا“ (جان ۸ : ۳۶).

آهي. پوءِ پوٽر آتما سندس ڀائي ۽ اونداهي ۽ دل ۾
 ڇمڪڻ شروع ڪري ٿي. پرميشور جو پرڪاش سندس
 من مندر مان سڀ اونداهه انڌڪار پڇاڻي ڪڍڻ ۽
 ڪافور ڪرڻ لاءِ اندر داخل ٿئي ٿو. جڏهن پرماٿما
 جو پرڪاش اندر اچي ٿو ته پوءِ اونداهه کي غائب
 ٿيڻو ٿي پوي ٿو. اهو ڀاپ جنهنڪي ڌار ڌار قسمن جي
 جانورن ڌاران ڏيکاريو ويو آهي تنهنڪي به پڇڻو پوي
 ٿو. ان ڪري، پريه پانڪ، يسوع مسيح کي، جو جڳت
 جي جوڻي آهي، پنهنجي هرديءَ ۾ پرويش ڪرڻ ڏي
 ۽ انڌيري ۽ اونداهه ڀريل ڪارن ڪارنامن کي پنهنجي ۽
 دل مان دُور ڪري ٻاهر ڪڍي ڦٽو ڪر، جنهن تصوير
 ۾ ڏيکاريو ويو آهي. پريو يسوع چيو، ”مان ئي جڳت
 جي جوت آهيان؛ جيڪو منهنجي پٺيان ايندو تنهنڪي
 اونداهه انڌڪار ۾ پنڌ ڪرڻو ٿي ڪونه پوندو“
 (جان ۸ : ۱۲). اوهين پنهنجي پريتن، پنهنجي نجي ۽
 سمجهه يا بين ماڻهن جي بڌيءَ ۽ سياڻپ سان
 پنهنجي ۽ دل مان اونداهه انڌڪار کي دُور ڪرڻ ۾
 ڪڏهن به ڪامياب ڪونه ٿيندا. سڀ کان سؤلو،
 پڪي ۾ پڪو، ٺڪڙي ۾ ٺڪڙو ۽ سڀني کان وڌيڪ
 اثرائتو ۽ واحد رستو هيءُ آهي ته اوهين روشنيءَ روپ
 يسوع مسيح کي پنهنجي دل ۾ داخل ٿيڻ ڏيو ته پوءِ
 ڀاپ روپي انڌڪار کي خود بخود لڏڻو ٿي، پوندو.

پرميشور جو وڃن هن کي ياد ٿو ڏياري ته ”گناهه
 جو عيوضو مؤت آهي“، ۽ اهو ته ”انسان ذات کي
 هڪ دفعو مرڻو پوي ٿو ۽ ان کان پوءِ انصاف لاءِ
 مقرر ڪيو وڃي ٿو“ (هيبرو ۹ : ۲۷). پاڻي ۽
 اوشواسي ۽ جو پاڳ اوس ان باهه جي ڍنڍ ۾ ٿيندو جا
 باهه گندرف ۽ گندرف سنهنڌي شين سان پيئي پري.
 فرشتو پنهنجي پٽي هت ۾ هڪ ڪوڀري جهلي
 بيٺو آهي. اها پاڻي ۽ کي ياد ٿي ڏياري ته اسان
 سڀني کي نيڪ مرڻو آهي. اسان جو بدن جنهن کي
 اسين هيتر پيار ڪريون ٿا، سندر ڪپڙا پهرايون ٿا،
 ڪارايون پيڙهيون ۽ سينگارون ٿا، ان جي ڊيڪ پال
 ڪريون ٿا ۽ ڏاڍي سار سنڀال لهن ٿا، ان لاءِ ته
 چئن سڀ ساربرڪ واسنئون ۽ ڪامنئون پوريون
 ڪري سگهون، سو سربر هڪ ڏينهن مرڻو آهي ۽ مٽي ۽
 ۾ ماي ناس ٿيڻو آهي ۽ اُنءِ ۾ ان کي ڪينئان کائي
 ختم ڪري ڇڏيندا، پر اسان جي آتما ۽ جان دائم قائم
 ۽ زندهه رهندي، جنهنکي هڪ ڏينهن ايشور جي
 انصاف جي ڪرسي ۽ جي سامهون حاضر ٿي، ٻي
 حساب ڏيڻو پوندو.

اسين هتي ڏسون ٿا ته پاڻي پرميشور جي پيغام
 کي ڪن لائي بدڻ شروع ڪيو آهي ۽ پرميشور جي
 پريم کي پراپت ڪرڻ لاءِ پنهنجي دل جو دروازو کوليو

۲. ذوهي ۽ جهڪندڙ دل

چڀي، جيڙ ۽ آتما، سنڌ سنڌ ۽ نند مال کي به
 الڳ الڳ ۽ چيهون چيهون ڪري ڪڍي ڇڏي ٿو ۽
 جو من جي منڃائڻ ۽ پاوانائڻ، خيالن ۽ ويچارن جو
 سهي ڪندڙ ۽ سڃاڻيندڙ ٿئي ٿو” (هينروڙ ۴: ۱۲).

ٻولھائي تہ جڏهن هو پڇتاءَ ڪن ۽ پرميشور جو پريم
۽ پرڪاش پنهنجين دلين ۾ اندر اچڻ ڏين.

۱۳. گهٽوٽو:- هيءُ پوتر آتما ۽ سچ جي نشاني
آهي ۽ جو گناه ۽ صواب ۽ انصاف لاهيءَ لاءِ ڏوهي
نھرائي ٿو. پوتر آتما هتي انسان جي دل جي باھر
آهي. پوتر آتما اُتي رهي نٿي سگھي جتي گناه ۽
پاپ جو راج آهي.

جيڪڏهن هن مورب ۾ چٽيل دل جو بيان توهانجي
دل جي دشا سان ٺھڪي ٿو اچي تہ پوءِ پرميشور وٽ
دانھن ڪريو، پنھنجي دل سندس سامھون کولي رکو،
۽ هن جي وچن جي جوڳ پنھنجيءَ دل ۾ چمڪڻ
ڏيو. ”پريو يسوع مسيح تي وشواس رک ۽ پوءِ تـزـن
چوٽڪارو پائيندين.“ پرميشور چاهي ٿو ۽ ان ۾ ڪوبه
شڪ ڪونهي تہ هن توهان جي دل ۾ تبديل آڻڻ جو
قؤل ڪيو آهي تہ جڏهن توهان کي نئين دل بخشي ۽
ان ۾ نئون روح وجهي. ٻيءَ مورب ۾ اهو صاف
سمجھايو آهي.

ٻي دورت

هيءَ مورب اها پڇتاءَ ڪندڙ دل ڏيکاري ٿي
جيڪا پرميشور کي پائڻ لاءِ ڳولها شروع ٿي ڪري.
فرشتو هڪ هٿ ۾ تلوار جهلي بيٺو آهي جا پرميشور
جو وچن آهي. ”پرميشور جو وچن سڄيو ۽ پرڀل آهي
۽ ڪنهن به ٻي-ڌاري تلوار کان وڌيڪ تيز آهي. جو

لڪل ويچارن ۽ ڳجهن ارادن کي بخڙي ڄاڻي ۽ ڏسي ٿو. چاهي توهين پنهنجا شيطاني ڪارناما ۽ بچڙا ڪرڻوڪ ڳهور انڌڪار ۾ ڪيو يا گهائي جهنگل ۾، اونهيءَ ڪاهيءَ ۾ ڪيو يا ڪنهن ٻئي هنڌ، مگر پرميشور جي اڪ لائهن سڀني کي ڏسي ٿي ۽ ان کان ڪجهه به لڪل ڪونهي. (مورٽ ۾ اڪ ماڻهوءَ جي منهن جي روشن جو به اظهار ڪري ٿي).

۱۱. ننڍيون باهه جون ڇيڙون:- هي مالڪ جي

مڪت جو اظهار ڪن ٿيون، جيڪي پاڻي هرنديءَ جي ڇيڙي پاسن کان گهرو ڪري بينيون آهن. جيتوڻيڪ پرميشور پاڻ کي گهرڻا جي درستيءَ سان ڏسي ٿو ته به هو ماڻهوءَ سان مڪت ڪري ٿو ۽ نٿو چاهي ته ڪر گنهگار جو موت ٿئي، پر چاهي ٿو ته جڏهن پاڻي پڪتاءَ ڪري ۽ جيئرو رهي. يسوع مسيح سنسار ۾ پاڻين کي بچائڻ لاءِ ٿي جنم وٺي آيو. سرڳ ۾ بيڪد خوشي ڇانئجي وڃي ٿي جڏهن ڪو پاڻي پڪتاءَ ڪري ٿو. باهه جون ننڍيون ڇيڙون يسوع مسيح جي خون بابت به ٻڌائين ٿيون ”يسوع مسيح جو گهٽو دنيا جي گناهن کي کڻي هليو ٿو وڃي.“

۱۲. فرشتو:- پرميشور جي وچن جو عيوضي آهي.

پرميشور چاهي ٿو ته پاڻ جي بوجهي سان لڏيل ۽ ڊبيل ۽ گمراهه ٿيل سڀني مردن ۽ زالن سان ڳالهائي

ڪوڙي شاهد ۽ ڪوڙي انسان کي ڏڪاري ٿو
(نيتي وچن ۶ : ۱۹) .

۹. ٿارو :- هر انسان جي دل اندر وويڪ طرف اشارو ڪري ٿو. هن موزن ۾ ٿارو ناپاڪي ۽ برائي ۽ مرگ جي حالت ٻڌائي ٿو. ڄاڻي وائي لڳاتار پاپ ڪري ماڻهوءَ جون اکيون ايتري قدر نه انڌيون ٿي وڃن ٿيون ۽ ٻڌي ايتري قدر نه پرشت ٿي وڃي ٿي جو هو پنهنجي ڪيل ڪمن کي سڃاڻي ٿي نٿو سگهي ۽ چڱي مني جي پڇاڻ ڪري ٿي ڪونه ٿو سگهي . اهو بچڻ و وويڪ ڪڏهن شانت ٿو رهي ته ڪڏهن چنتا جي ڪري ڏکي . اهو ٻئي کي ٽڏهن گنهگار ٿو ٺهرائي ڇڏهن معافي ڏيڻ جڳائي ۽ ٽڏهن ڪميا ٿو ڪري ڇڏهن کيس ڏوهي ٺهرائڻ گهرجي . ان کي چڱا نه گرم لوه سان ڏنپ ڏنا ويا آهن ۽ وشواس کان پري هٽڻ ڪري هو پنهنجا هوش حراس وڃائي ٿو وهي ۽ سدبڻ ڪوئي ٿو ڇڏي ڇاڪاڻ ته ڏناريندڙ ۽ هرڪائيندڙ آتماڻن ۽ شيطان جي اصولن طرف ڌيان ڏئي ٿو ۽ بگهلو پگت بڻجي . چترائيءَ ۽ چالاڪيءَ سان ڪوڙ ٿو ڳالهائي
(۱ نموني ۴ : ۱ ، ۲ هيروز ۱۰ : ۲۲) .

۱۰. آڪم : پرميشرو جي اک انسان جي اندر هر جيڪي نه وهي واپري ٿو سو سڀ چٽيءَ طرح ڏسي ٿي. هنجي ڇمڪندڙ ۽ بهڪندڙ اک کان ڪجهه اڪي نٿو سگهي ۽ ٺهنڪري هر دل جي سڀني

۸. شيطان :- هيءُ سڀئي ڪوڙن ۽ ڪوڙ
گهڙيندڙن جو پتا آهي. هيءُ قسمين قسمين ڀاڻن ڪرڻ لاءِ
پڙڪائيندڙ ۽ چرچ ڏيندڙ آهي ۽ انسانن جي دلين تي
راج ڪندڙ آهي. يسوع مسيح چيو آهي ته اوهين
ڀنهنجي پتا شيطان مان آهيو ۽ ڀنهنجي پتا جي
حرص هوس کي پورو ڪرڻ چاهيو ٿا. هو ته شروعات
کان ئي هٿيارو هو ۽ سچ ئي محڪم نه رهيو، ڇاڪاڻ
ته منجهس سچ آهي ئي ڪونه. جڏهن هو ڪر ڪوڙ
چوي ٿو ته هو ڀنهنجي سڀاڻ مان ئي چوي ٿو :-
” ڇاڪاڻ ته هو ڪوڙو آهي ۽ ڪوڙ جو پتا آهي “
(جان ۸ : ۴۴). ڪوڙ ڪوڙو آهي، چاهي اهو ننڍو
هجي يا وڏو، سفيد هجي يا ڪارو. ڪوڙ اهڙا آهن
جي چيا، لکيا يا ڪيا ويندا آهن. ڪپڙي ۽ بهرو پي
ڪوڙو ٿئي ٿو ڇاڪاڻ ته هو حقيقت ۾ چيڪي نه آهي
تنهنجو ڀونگ ٿو رچي. پرميشور ڪوڙ چئي نٿو سگهي
۽ نه وري ڪو ڪرستان (ٿائيس ۱ : ۲). ” جيڪڏهن
اسين چئون ته اسان جي هن سان سنگت آهي، ۽ پوءِ
به انڪار ۾ پيا هلون، ته اسين نسورو ڪوڙ ٿا
ڳالهايون ۽ سچ ئي هلون ئي ڪونه ٿا “ (۱ جان ۱ : ۶).
” ڇاڪاڻ ته ڪتا ۽ ٽوٽا ڦيٽا ڪندڙ پوپا، رنڊ يماز
۽ خوني، بت پرست ۽ ڪوڙ چاهيندڙ ۽ گهڙيندڙ سڀ
ٻاهر ئي رهندا “ (روپليشن ۲۲ : ۱۵). ” پرميشور

ڪريان، ڪهڙي ڙهه وڃان ڇاڪاڻ ته مون وٽ ايتري
 جڳهه آهي ئي ڪانه جتي مان پنهنجي هيتري پيدائش
 رکي سگهان؟ ۽ پوءِ هن سوچي چيو ته مان هيئن
 ڪندس: مان پنهنجا گدام پڇائي وڌا ڪرائيندس ۽
 اتي مان پنهنجي پيدائش ۽ سڀ ساماڃ سرور ڪندس.
 ۽ پوءِ مان پنهنجي جيءَ جان کي چونڊس ته اي پراڻ!
 هاڻ تو وٽ ڪيترن ئي سالن لاءِ مال متاع رکيو آهي ۽
 ڪجهه آرام وٺ، ڪاڻ پيءُ ۽ مڙج ماڻا. پر پرميشور
 کيس چيو ته هي مورڪ! اڄ رات تنهنجا پراڻ توکان
 واپس ورتا ويندا: پوءِ جيڪي توڪڻو ڪري رکيو آهي
 اهو ڪنهنجو ٿيندو؟ ساڳي حالت ان ماڻهوءَ جي پٺ
 آهي جيڪو پنهنجي لاءِ ته ڏن ڪنو ڪري ٿو پر
 پرميشور جي درشتيءَ ۾ ڏٺوان ڪونهي“
 (ليوڪ ۱۲ : ۱۶-۲۱). ”ڇاڪاڻ ته ماڻهوءَ کي ان
 مان ڇا هٿ حاصل ٿيندو جيڪڏهن هو سڄي دنيا هٿ
 ڪري، پر پنهنجي آتما وڃائي وهي؟“ (مارڪ ۸ : ۳۶).
 ”پنهنجي زندگيءَ لاءِ اها چئنا نه ڪريو ته توهين ڇا
 کائيندا ۽ نڪي پنهنجي سربر لاءِ اهو سوچيو ته توهين
 ڇا پهريندا... پر ان جي عيوض اٽلو اوهين پرميشور
 جي راڄ جي چاهنا رکيو ۽ پوءِ اهي سڀ ٻيون شيون
 پنهنجو پاڻ اوهان کي ملي وينديون..... ڇاڪاڻ ته
 جتي توهان جو ڏن هوندو تنهنجي ترهان جو من به لڳو
 رهندو“ (ليوڪ ۱۲ : ۲۳-۳۴).

شرطون لڳائين ٿا ته جڻن اوچتو ڪا وڏي رقم هٿ
 لڳي وڃين ۽ هو جهٽ وڏا شاهوڪار بڻجي پون. بنا
 ڪنهن پورهئي ڪرڻ ۽ پگهر وهائڻ جي، اڃانڪ
 شاهوڪار بڻجڻ جي لاءِ ماڻهوءَ کي چوري، هٿيا ۽
 آپگهات ڪرڻ لاءِ مجبور ڪيو ڇڏي. لوپ لالچ ۽
 پئسي جي پيار جا ڪيترائي سنگي ساٿي بڻجي پوندا
 آهن. جهڙوڪ شهرت حاصل ڪرڻ جو شوق ۽ ڪا
 اختياري پراپت ڪرڻ جي چاهندا، پوءِ چاهي آها
 سياسي طاقت هجي ته جڻن بين جي مٿان راڄ ڪيو
 وڃي يا آرٽڪل اڌڪار شڪتي هجي ته جڻن غريبن
 کي پيوڊبائڻجي ۽ پيسجي يا ديني طاقت هجي ته
 جڻن پرهميشور جي شيوا ڪرڻ بدران پنهنجيءَ ديول
 سنسٽا ۾ انساه ڏيکارجي ۽ انهن سنتن کي نيچو
 نوائجي ۽ اُپراڌي نهرائجي جيڪي انهن جي خاص
 ديول ۾ شامل نه ٿي يسوع مسيح جي بنيان هلاڻ جي
 همت ٿا ڏيکارين (مارڪ ۹ : ۳۸). يسوع مسيح
 چيو ته ”پهري سڃاڻ رهو، ۽ هر ڪنهن قسم جي لوپ
 ۽ لالچ کان پاڻ کي بچائيندا رهو: ڇاڪاڻ ته ڪنهن
 به انسان جي حياتي انهن شين جو ڀر ڪونهي جي
 سندس ملڪيت آهن.“ (ليوڪ ۱۲ : ۱۵). هڪ
 بيوقوف شاهوڪارن جي ڳالهه هن ريت ٻڌائي ويئي
 آهي: ”ڪنهن شاهوڪار جي زمين ۾ تمام گهڻي پيدائش
 ٿي. تڏهن هن من ٿي من ۾ سوچيو ته هاڻ مان ڇا

کيس کينئان ۽ ڪوٺا کائي ختم ڪري ڇڏيندا.
 يسوع مسيح خود چيو ته ”پنهنجي لاءِ هن پرٽويءَ تي
 پيسو ۽ ٽن دولت ڪنو ته ڪريو جتي اهو رکي رکي
 ٿيو وڃي يا کينئان ۽ ڪوٺا کيس کائي خراب ڪيو
 ڇڏين يا چور کات هنيو چوري ڪيو وڃن پر پنهنجي
 لاءِ سرڳ ۾ خزانو ڪنو ڪريو جتي نه اهو سينوارو ٿو
 ۽ نه ئي ان کي کينئان ۽ ڪوٺا کائي خراب ڪري سگهن
 ٿا ۽ نه ئي وري اتي ڪي چور کات هڻي کيس چوري
 ڪري سگهن ٿا ڇاڪاڻ ته جتي توهان جو ٽن هوندو
 نتي توهان جو من به لڳو رهندو“ (مٿي ۶: ۱۹-۲۲).
 آڳاٽو پنهنجي گهر ٻار ۽ ڪٽنب قبيلي سميت ان
 ڪري ئي ناس ٿي ويو ڇاڪاڻ ته کيس سون، چاندي،
 قيمتي پٿرن ۽ پوشاڪن سان پيار هو (جوشوئا ۷).
 جداس اسڪاريوس، جو يسوع مسيح جو شش هو، تنهن
 پٺاڻ کي قاسي ٿيئي ماري ڇڏيو ڇاڪاڻ ته پئسي جي
 پيار کيس پنهنجي پريو ۽ ڪرڻ خلاف ڏوهي بڻائي
 ڇڏيو هو. در اصل ٽن پنهنجي پٺاڻ ۾ ٻرو کونهي ۽
 نه ئي سون ۾ پٺاڻ کا مدائي آهي، پر اهو پئسي جو
 پيار، جو ماڻهوءَ جي دل ۾ لڪو رهي ٿو، سوئي
 برائيءَ ۽ بچڙائيءَ جي جڙ آهي.

سڀني قومن، ذاتين ۽ ورڻن جا هزارين مرد ۽ زالون
 پنهنجي ۽ پنهنجي ڪٽنب جي زندگيءَ کي زبون ۽
 تباھ ڪندا رهن ٿا ڇاڪاڻ ته هو ٻري اڃا جي وس
 تي ان ڪري جو ٺاڪن ٿا، گهوڙن ۽ ڪٽن وغيره جون

جا ڪاريہ ڪرڻا، پرچارڪ، ڌرمي اڳوان ۽ شيوڪ ايرڪا جي اثر کان پاڻ بچائي ڪونه سگهيا آهن جڏهن هُو ڏسن ٿا ته پرميشور ڪنهن بيمِي کي ڪائڻن وڌيڪ ڪارائتو بڻائي رهيو آهي. تنهن ڪري پلائي ان ۾ آهي ته هُو ان ڳالهه کان سدائين خبردار رهن ۽ ايرڪا ۽ حسد جي گناهه کان پاڻ کي بچائين ۽ پرميشور جي پوٽر پريم سان پاڻ کي پُري ڇڏين ”جو پوٽر آتما معرفت اسانجي دلين ۾ اوتيو ويو آهي،“ متان ائين نه ٿئي جو سندن پرميشور لاءِ سارٽڪٽا ۽ اُپيوگٽا ۽ سندن دين جي خدمت ايرڪا جي شيطاني رُوح جي اچڻ سبب بگڙجي نه پوي.

۷. ڏيڏر :- هيءُ مٽي ڪائي جيئرو رهي ٿي. هتي هيءُ لوپ لالچ ۽ پئسي جي پيار جو پرتيڪ آهي، جو سهڙيءَ مدائيءَ ۽ بچڙائيءَ جي جڙ آهي (۱ نمونو ۶ : ۱۰). ڪانگو ديس ۾ ڪجهه اهڙا به ڏيڏر ڏٺا ويا آهن جن ايتري انداز ۾ ڪيٽليون ڪاڏيون آهن جو سندن پيٽ ئي ڦاٽي پيو آهي ۽ هُو مري ويا آهن. لويي ۽ لالچي انسان غريب ۽ گهرجائو ماڻهن جي مدد ڪرڻ کان ڪيپائيندو آهي ۽ ڪڏهن به دل کولي دان ڪرڻ نه چاهندو آهي، مگر هُو هر جائز ۽ ناجائز حيلي دنيا جي ڏن دولت ڪڍي ڪرڻ ۽ وڌائڻ جي ئي ڪوشش ڪندو رهندو آهي ۽ اهو به وساري وهندو آهي ته آخر اهو ائين رکندي ڪنو ٿي ويندو يا

جي باغ ۾ حوا کي پنپيلايو ۽ پرميشور سان آدم ۽ حوا
 جي مڌر ۽ مٺي سنگهه ساٿ، مٺ محبت ۽ ساز سلوڪ
 کي چٽ، ناس ۽ برباد ڪري ڇڏيو. شيطان، جو
 بهشت مان لوڙي ڪڍيل ديوتا آهي، تنهنڪي تڏهن
 آدم ۽ حوا خلاف من ۾ ايرڪا ۽ ساڙ جاڳيو جڏهن هن
 ڏٺو ته هنن جو سڄي سنسار ئي راج آهي ۽ پرميشور
 سان پورٽ ميل ميلاپ ۽ ساز سلوڪ ۾ رهن ٿا ۽ ڪن
 زهره جو عهدو ماڻھو لاءِ ڏنو ويو آهي. بغض ۽ ڪيني
 وچان شيطان سندن تباهي آڻڻ جي رٿ ۽ رٿي ۽
 پرميشور سان سندن عجيب اتفاق، سنگهه ساٿ ۽
 سگهه جيون کي ناس ڪرڻ ۾ سوڀ پائي. ساڳي
 شيطاني، سڙپچ ۽ ايرڪا انسان ذات جي دل ۾ راج پڻ
 پائي وڃي ٿي، جا تڏهن ڪن ماڻهن جي دلين جي
 سگهه ۽ شائتيءَ کي برباد ڪيو ڇڏي جڏهن هو ٻين کي
 سگهه ڏسن ٿا ۽ آرام ۽ چين جي زندگي بسر ڪندو
 پائين ٿا ۽ اهو سهي ٿا سگهن. ”حسد قبر وانگر
 ڪنور ۽ قهري آهي“ (سالومن جو گيت ۸ : ۶).
 ايرڪا انسان جي دل ۾ ٻين جي سگهه کي ناس
 ڪرڻ جي بچڙن وڃڻن کي من ۾ پيدا ڪري ٿي ۽
 خون ڪرڻ لاءِ پڻ آماده ڪري ٿي. اها گهڻا خاص طور
 شادي شده زندگيءَ ۾ گهڻو ڪري گهٽي آهي. ڏنڊي
 واپار ۽ زندگيءَ جي ٻين ڪيترن ۾ حسد اڪث ڏک ۽
 نفرت جو باعث بڻجي ٿو. ايتري قدر جو ڪورستان ڌرم

(نيتي وچن ۲۷ : ۴). ڪروڙ بيوقوفن جي دل ۾ ئي ديرو دمائي ٿو، تنهنڪري پنهنجي دل مان غصي کي هڪالي کي ”(ايڪليشٽس ۷ : ۹، ۱۱ : ۱۰).“ سموري ڪروڙ ۽ غصي کي طلاق ڏيئي ڇڏ” (ڪولوشينس ۳ : ۸) گهڻي ماڻهو ڏک پيئندا آهن ۽ پوءِ اڳتي هلي ڪونه ڪو بچڙو ڪم ڪرڻ يا بدلو وٺڻ جي پاونا سان پاڻ کي دلا سو ڏيندا آهن، پر ”انهن جو شر اب اڃا ڪارن جو زهر آهي، ۽ مصري ڪارن نانگن جو قاتل وه.“ (ڊيوٽرونامي ۳۲ : ۳۳). گنهگار دل کي بدلو وٺڻ مدر ۽ منوٽولڳي، پر پرميشور ئي نه اسان جو وڻندڙ آهي. يسوع مسيح نه ائين چيو ته ”پاريسٽيءَ کي پاڻ جيان پيار ڪر“ ۽ ”پنهنجن دشمنن کي به پيار ڪر.“ پرميشور اسان جي پاڻ کي صرف تڏهن ئي ڪميا ڪرڻ جو قول ڪيو آهي جڏهن اسين انهن کي معاف ڪريون جيڪي اسانجي خلاف ڪو بيجا قدم کڻن ٿا ۽ اپڙاڻ ڪن ٿا. تيسر ۽ ڪڙ ڪڙ ڪندڙ آتما کي پڻ پرمائما ساڳيءَ ئي نفرت جي نگاه سان ڏسندو آهي. خونريزي ۽ جنگ، جي ٻري واسنا انسان جي دل ۾ آهي ئي آهي، ۽ تنهنڪري جيڪڏهن انسان ذات کي گهڻي وقت تائين زندهه رهڻو ۽ جتاءِ رکڻو آهي ته انسان جي دل ۾ سچو صلح ۽ شائنتي برپا ڪرڻ به لازمي ۽ ضروري آهي.

۶. نانگ :- شيطان نانگ جو روپ ڌاري، عدن

جي بدن ۾ ڇڪڙي رکڻ ٿو چاهي. يسوع مسيح هن سنسار ۾ ان ڪري ٿي آيو ته جيڪي به مؤمن جي پٽ سبب زندگيءَ ۽ پر غلام ٿي رهيا، تن کي نجات ڏياري (هيبرؤز ۲: ۱۴، ۱۵).

پر رڪن ۽ سنڪوچ جي آتما اوهان جي دل کي سخت پتھر بڻائي رهي آهي تان جو اها ڪهيءَ جي مٿينءَ کل وانگر سخت ٿيو پوي.

۵. چيٽو :- هيءَ هڪ خونخوار ۽ قهري درندو آهي. نفرت، غصو ۽ بدمزاج اڪثر ماڻهوءَ جي دل تي راج ڪن ٿا جي گھڻو ڪري ڪا هٿيا يا خون ڪرڻ جي راه. ڏانهن گھلي وڃن ٿا. ان پنهنجي بچڙي سڀاڻي کي ڪنهن خاص پر بند ۽ ڪوشش سان ٿرهن ان وقت تائين هٿ وس رکي سگهو ٿا جيستائين اهو اڇانڪ پنهنجي شوخ ۽ ڪرڙي صورت ڌاري ڦٽي باهر نه نڪتو آهي. اهو قبول ڪرڻ بهتر آهي ته ڪرڙو سڀاڻو توهان جي دل ۾ موجود آهي، ۽ يسوع مسيح کي پرار ٿي ڪريو ته هو اوهان کي ان کان چوٽڪارو ڏياري. پر ميشور پاڻ چيو آهي ته ”اوهان جي اکين ۾ ڪاوڙ غصو هٽي نه ڇڪائي“ (جهنيسس ۴۵: ۵). ”ڪاوڙ کان باز اچ ۽ ڪروڙ کي ترڪ ڪر، ڪنهن به ريت ڪو پاپ ڪري پاڻ نه ٽپاء (سام ۳۷: ۸). ”ڪروڙ ڪنور آهي ۽ غصو غضبناڪ، پر حسد ۽ ساڙ جي سڙپڇ اڳيان ڪير ٿو بهي سگهي؟“

جيڪڏهن ماڻهو انهن وچين اَنوسار گفتگو نه ڪن ته
اِهو صرف ان ڪري ئي آهي ڇاڪاڻ ته انهن ۾ ڪا
روشني ڪانهي“ (عيسائيتيا ۸ : ۱۹ ، ۲۰).

هيڏانهن جڏهن اوهين هيءَ ننڍڙو ڪتاب پڙهي
رهيا آهيو ته جيتوڻيڪ پرمانا پاڻ اوهان سان ڳالهائي رهيو
آهي ۽ چئي رهيو آهي ته پنهنجن ڀائرن جو پڇتاءُ
ڪريو ۽ پنهنجو جيون پرميشور کي سمريٽ ڪريو، مگر
هوڏانهن ڪميءَ جي آتما، جا اوهانجي دل جي اندر
آهي، سا اوهانجي من ۾ انيڪ پرڪارن جا سجهڙو
ڏئي ٿي ته جتن اوهين پرميشور لاءِ ڪيل فيصلي کي
مهمل رکندا آچو ۽ ائين اها اوهان جي دل ۾ ڊپ پيدا
ڪرڻ جي ڪوشش ڪري ٿي. اوهين اهو سوچڻ لڳو
ٿا ته منهنجا من، سڳا سنبندي، سماج ۽ سنسار ڇا
چونڊو جيڪڏهن مان سچو ڪرستان ٿي پوندس؟ پوءِ
ڇا ٿيندو جڏهن مان ناچ گائي، مجلسن ۽ محفلن ۽
بين دنياوي مزن ۾ آئيندي ڪوبه حصو نه وٺي
سگهندس؟ اوهين يسوع مسيح جي ان اُٿاهه ڏن کي
ڏسڻ بدران، ان جي اُچرچ پُريل شائيتيءَ، اڪٽ
خوشيءَ، مهما ۽ سڪميه اُننت جيون وغيره کي ڏسڻ
بدران، اوهين انهن ڳالهين کي ڏسڻ شروع ڪريو ٿا،
جن کي يسوع مسيح کي دل ۾ جاءِ ڏيڻ کان پوءِ ڪوهڻو
پوندو يا جن جو تيار ٿيڻ ڪرڻو پوندو، جيتوڻيڪ ماڻهن
جو ڊپ ۽ مزو جو پڙو اوهان کي سدائين شيطان

هئي ته ”اوهان مان ڪو هڪڙو به اهڙو نه هئڻ گهرجي
 جو پنهنجي پٽ يا ڌيءَ کي باه مان لنگهائي، يا
 رمل هڻي، نال وجهي ڪا اڳڪٿي ڪري، يا ٽوڻا ڦيڻا
 ڪري، نئتر منتر جو استعمال ڪري، جادو وجهي،
 ڪنهنڪي منڊي، جهاز ڦوڪ جهنڊڙن وٽ وڃي
 پڇائون ڪري، پوٽ پريم ساڌي، رُوحن ۽ آئمان کي
 گهرائي يا پوپو بڻجي. ڇاڏاڻا نه جيڪي به رهي ڪم ڪن ٿا
 ان سڀني کي پڳوان گهرڻا جي درشتيءَ سان ڏسندو
 آهي“ (ديورنونا مهيا ۱۸ : ۱۰-۱۲). ”ٽوڻا ڦيڻا ۽
 جادو ڪندڙ، پڇاري، خُوني، بم پريس، ۽
 ڪورڪيٽ ڪندڙ ۽ چاهيندڙ ايشور جي راڄ کان
 محروم ۽ ٻاهر رهن ٿا“ (رويٽيشن ۲۲ : ۱۵). توهين
 ٽوڻا ڦيڻا ڪندڙن ۽ پوٽ پريم ساڌيندڙن وٽ ڦيرا
 نه پايو، نه اڳڪٿي ڪندڙن وٽ وڃو ۽ نه
 انهن جي ڳولها ڪري سندن ڳالهين تي لڳي پاپ جا
 پاڳي بڻجو ۽ پاڻکي پرشت بڻايو. ”مان ئي مالڪ
 آهيان، توهان جو پرميشور آهيان“ (ليويٽيڪس ۱۹ : ۳۱).
 ”۽ جڏهن ماڻهو اوهان کي چون ته جنتر منتر ۽
 ٽوڻا ڦيڻا ڪندڙن وٽ وڃي پڇا ڳاڇا ڪريو، جي
 جهاتي پائي پڻ پڻ ۽ مڙ مڙ ڪنٺا، تڏهن توهين رئين
 ڇڏو ته ڇا پرڇا کي پنهنجي پرميشور وٽ وڃي پڇڻ
 نه گهرجي؟ ڇا جيئورن جي لاءِ مردن کان پڇا ڳاڇا ڪرڻ
 گهرجي؟ نيم ۽ پرمات ڏانهن ئي ڌيان ڏيڻ جڳائي.“

جادوگريءَ لاءِ جادوگر ڪم آڻيندا آهن، جا ڳالهه اسان
 کي ٿوڻن، جادوءَ، اڳڪٿيءَ، پوٽ - ساڌنا وشواس ۽
 ڀروسو ڪرڻ جو پاپ ڪارڻهه ڄاڻائي ٿي ۽ جيتري جاڳندي
 پرميشور ٿي وشواس ۽ ڀروسو رکڻ کان ڪنارو ڪرائي
 ٿي. خاص طور آزمائش، بيماريءَ، مصيبت ۽ شوڪ
 وقت اسان کي چيو ويندو آهي ته جيتري جاڳندي
 پرمائڻا جي شرن وزن ۽ نه سٺي يا خراب نصيب ٿي
 پارڻون ڇاڪاڻ ته پرميشور هميشه اسانجي مدد ڪرڻ
 لاءِ هڪيو حاضر رهي ٿو. ”ايشور جي آڳيا سان ٿي
 ڪو نڪ ماڻهو اڳتي قدم وڌائي ٿو“ (سام ۳۷: ۲۳).
 ”اوهان ۾ ڪو روڳي آهي ڇا؟ کيس ڇڏو ته ديول
 جي بزرگن کي سڏائي ۽ پريوءَ جي نالي مٿس تيل
 ملي پراڻنا ڪن ۽ وشواس جي پراڻنا بيمار کي
 بچائي ڇڏيندي ۽ پريو کيس کڙو ڪري بهاريندو ۽
 جيڪڏهن هي کي پاپ نه ڪيا هوندا ته اهي به
 کيس معاف ڪيا ويندا. هڪ ٻئي اڳيان پنهنجا گناه
 قبول ڪريو ۽ هڪ ٻئي لاءِ پريوءَ کي پراڻنا ڪريو ته
 جڏهن اوهين نڪ ۽ ڇڱا پلا ٿي پئو“
 (جيمس ۵: ۱۴-۱۶). ”ڇاڪاڻ ته اضافو نه اڀر
 کان اچي ٿو ۽ نه اولهه کان ۽ نه ئي وري اهو ڪو
 ڏکڻ کان ٿي اچي ٿو. مگر مالڪ ئي منصف آهي“
 (سام ۷۵: ۶، ۷).

پرميشور لڙرائيل قوم وارن کي اها آڳيا ڪئي

سهند وٺي رهيو آهي ۽ زوراور پنهنجي زور سان
ان کي حاصل ڪري ٿو“ (مٿي ۱۱ : ۱۲).

جيڪڏهن انسان پنهنجي اُڌار ۽ آتمڪ ڪلياڻ
جي سنجند ۾ سستي ٿو ڪري ته پوءِ پڪ برباديءَ جي
طرف گهاجي ٿو وڃي. سستي اسان کي پوارٽا ڪرڻ
کان، پرميشور جي باري ۾ اونهو اڀياس ڪرڻ کان، ۽
پرميشور جي بيهڪ منن وچنن کي هٿ ڪرڻ کان
روڪي رکي ٿي ۽ ۽ تباهيءَ طرف وٺي وڃي ٿي.
جڏهن پرماتما اوهان سان رُوح رهاڻ ڪئي ۽ اوهان
تي زور لائو ته اڄ ئي پنهنجي دل کيس اڙپڻ ڪريو،
تڏهن شيطان اوهان کي چوڻ شروع ڪري ٿو ته اهو
ڪم اڄ نه، پر سڀاڻي ڪريو، يا بغي ڪنهن سهوليءَ
پر ئي ڏينهن تي ڪريو، جو ڏينهن شايد، افسوس! ته
اچي ئي ڪونه، ۽ اوهين ڪرست ۽ ڪتي پائڻ بنا ئي
راهه رباني وٺي رهندا رهو. پرميشور جو قول آهي ته
”جيڪڏهن اڄ سندس واڻي سڙ ته سنگدل نه بڻو“
(هيبرؤز ۳ : ۷، ۸). ڪيترا نه ماڻهو مڪتيءَ جي باري
۾ اڄ سچان ڪندي يا ڪنهن سهوليت پر ئي ڏينهن
لاءِ تڪيندي ۽ واجهه وجهندي، مٽيءَ ۾ ملي نيسن
۽ نابود ٿي ويا آهن، جو ڏينهن کين بنهه نصيب ٿي
ڪونه ٿيو؟ سڀاڻي جو ڏينهن اسان سڀني جو نه
آهي ئي ڪونه.

ڪهيءَ جي مٿين ڪل اڪثر ٿو ٿن. ٿو ٿڪن ۽

۾ ناٿو ڪونهي؛ توهين به اچو، خريد ڪريو ۽ ڪاٺڙ
 توهين اچو، مفت ۾، بنا ڪنهن ناٿي ۽ ملهه جي دارو
 ۽ کير ڳنڻهو“ (عيسائيتيا ۵۵ : ۱). ”جيڪو به اهو پاڻي
 پيئي ٿو جو مان کيس ڏيان ٿو، تنهنڪي ڪڏهن به
 بيمار لڳي نٿي ڪانه ٿي، فقط اهو پاڻي جو مان
 ڪنهنڪي ڏيندس سو ان جي اندر اهو پاڻيءَ جو
 ڪو به بيمار ٿي نٿو ٿي، ان خيانت جاوداني پڙڪو ڪاٺي
 ڦٽي نڪرندي (جان ۴ : ۱۴).

۴- ڪري :- هيءُ آلسيٽو، رڪه رڪان، مايا وي
 ۽ جادو ٿوڻا سڀني ڳالهين جو ذڪر ڪري ٿي.
 بي اعتقادي ۽ اوشواس جادو ٿوڻي جي پاپ سمان
 آهي. ”آسي انسان کي سندس آلاساڻي ماريو
 ڇڏي؛ ڇاڪاڻ ته سندس هٿ ڪنهن به هاج ڪرڻ
 کان پڙ ڪڍيو ٿا بيهن. هو سڄو ڏينهن صرف هڻي
 ۽ لالچي نگاهن سان نڪيندو ۽ واڃهائيندو رهي ٿو“
 (نيتي وچن ۲۱ : ۲۵، ۲۶). جو شوٽا کي لڙائيل ذات
 وارن کي ائين چوڻو ٿي پيو ته ”هن ديس کي هٿ
 ڪرڻ ۾ ٿوڻي ۽ آرسِي نه ٿيو.“ انساني فطرت ايشوري
 ڳالهين کي پرائڻ ۽ گرهڻ ڪرڻ ۾ نهايت مست ۽
 ڍلي آهي. يسوع مسيح چيو ته ”سوڙهي دروازي مان
 اندر گهرڻ لاءِ ڪوشش ڪريو“ (ليوڪ ۱۳ : ۲۴).
 ”جو ڳرهي ٿو سوڙهي لهي ٿو.“ ”سرڳ جو راڄ زور زور

انسان جيڪو بد اخلاق آهي يا زناخور، لشڪر آهي
يا لونديباز، چور آهي يا رشوتخور، سو پرميشور جي
راج ۾ و وارث ڪڏهن به ڪونه ٿيندو“
(۱ ڪورنٿينس ۶ : ۹، ۱۰) .

اسانجي نفساني خصالت جا گناهه اچوڪ ۽ صاف
ٿين ٿا. انهن مان ڪي هي هيٺيان آهن :- ويچار يا
دامن آلودگي، گندا ڪم يا ناڀاڪي، بي حياتي ۽
ناشا بستگي، بت پرستي، جادو ۽ ٽوٽا ڦيٽا جهيٽا جهٽا
و پر ورتو، بد گمانِي، ايرڪا ۽ حسد جي پاونا، حرص هوا،
ڪروٽ، دويش پاڻ، نفاق ۽ انا بطن، تقسيم ۽ ورهاست،
نشر ۽ شراابخوري، پرڳهه وٽس ۽ عيش عشرت وغيره
وغيره. جيڪي به اهڙا اپراڻ ڪن ٿا تن کي ايشور
جي راج ۾ ڪا جڳهه ملڻي نٿي ڪانهي
(گالاٿينس ۵ : ۱۹ - ۲۱) . تنهن ڪري ” شراب پي
نشئي نه بچو ڇاڪاڻ ته ان مان ئي بد پرهيڙي ۽
بچڙائي پيدا ٿئي ٿي، پر مقدس رُوح ۽ پوٽر آتما
سان پرهيڙو ٿيندا وڃو“ (ايقوسينس ۵ : ۱۸) .

يسوع مسيح پيالن کي هي ۽ هيٺين دعوت
پيو ٿي ته ” جيڪڏهن ڪو پراڻي پيائو آهي ته هو
پل مون وٽ اچي ۽ خوشي ۽ سان، مٺس ۾ بنا ڪنهن
روڪ ٽوڪ جي آب حيات جا ڍڪ پوري“
(جان ۷ : ۳۷، ۳۸) . ”اڙي، جيڪو به پيائو هجي سو
پاڻي ۽ طرف اچي، ۽ پل نه آهو به اچي جنهن کي ڳنڍي

ڪا خوراڪ ڪانهي، پر اها وناشڪاري نشيدار شيءِ آهي جيڪا سرير ۽ من کي پرشت ڪري ٿي ته جڏهن کيس واپرائڻ وارو چريائيءَ ۽ چسپائيءَ جا پيوڪ-م ڪندو رهي. اهي ايتري قدر ته بد اخلاق ٿيو ٻڙن جو هڪ بغي جو گلو ڪپڙ ۽ خون ڪرڻ کان به رهي نٿا سگهن، جو ڪم هوندو بنا شراب پيئڻ جي حالت ۾ هُو ڪڏهن ڪن ڪونه ها. ”چاڪا ته شراب مذاق اڏائيندڙ ۽ نذراني ڪندڙ ٿئي ٿو ۽ ٺڪو شراب يا پر ڪيف پيالو غصو پڙڪائيندڙ ۽ بکيڙو مچائيندڙ هوندو آهي. جيڪو به ان کي ڏسي پنهنجي وڃي ٿو، سو سپاڻو ڪونهي“ (نيتي وچن ۲۰: ۱).

جيڪي شراب ٺاهين ۽ وڪڻن ٿا پرميشور اڳيان آهي به اونراڻي گنهگار آهن جيترا شراب پيئندڙ، چاڪا ته پرميشور چوي ٿو ته ”اُفسوس آهي انهن تي جي شراب پيئڻ ۾ شير آهن ۽ جي شراب کي ٺڪو ۽ تيز ٺاهڻ ۾ ڏاڍا مڙس آهن“ (عيسائيتيا ۵: ۲۲). ”اُفسوس آهي ان تي جو پنهنجي پاڙيسريءَ کي شراب آڻي ٿو، سندس منهن ۾ بوتل وجهي ٿو ۽ کيس پڙ-ڀڙ متوالو ڪيو ڇڏي“ (هباڪ ۲: ۱۵). ”سندن محفلن ۽ مجلسن ۾ سرندو ۽ سارنگي، طبلو ۽ توتائري، شراب ۽ پيالو اهي سڀ هڪيا حاضر ٿين ٿا، مگر هُو ايشور جي ڪار به ڏانهن اڪ ڪڍي به نٿا نهارن“ (عيسائيتيا ۵: ۱۲). ”پنهنجي نه وڃو ڪو به

نه جڻن جيئرا رهون ۽ اسين ان ڪري نٿا جيئڙون نه
جڻن ڪاڙون. بڪ سني ۽ شد ڪاڙي ڪاڙڻ سان پڻ مٿاڻي
سگهجي ٿي، پر سرير جي ڪامنا نه سدائين ائين ئي
پڪاريندي رهندي نه ”آڻ، آڻ!“

سرير جي تمنا نه ڪڏهن به پوري ۽ ٿرپ ٿيڻ جي
اهي ئي ڪانه، ۽ نه وري ڪڏهن ڪا سنڀشت ۽
ٿرپ ٿي ٿيندي. بائبل جي پراڻي عهدنامي جي نيم
اٺوسار هڪ هڪجي ۽ نشئي انسان کي سنگسار ڪري
ماريو ويندو هو (ڊيوٽرونامي ۲۱: ۱۸ - ۲۱) ”نشئي
۽ پيٽوڙي انسان نيٺ غريبيءَ ۽ محتاجيءَ جو منهن
ڏسي ٿو ۽ ننڍا ڪڙائي ۽ خمار انسان کي آخر پراڻي
پوشاڪ ۽ اڳڙيون ٽڪڙيون اوڍائي ٿو. جيڪو خرست
۽ نشئي انسان جو ساڻي ٿئي ٿو سو پنهنجي پيءُ جو
منهن ڪارو ڪري ٿو“ (نپتي وچن ۲۳: ۲۱ ۽ ۸: ۷).
اهو ياد رکو ته جڏهن هڪ ڏنوان، جو پيٽوڙي ۽ هڪجي
۽ ڪام ترشنا جو غلام هو، سو هن دنيا مان چالڻو ڪري
ويو ۽ جڏهن زرڪر ويو ٿڏهن چوڻ کان ٻاهر ڏک درد
۽ پيڙا وچان اڪيون مٿي ڪٽي ٿي نهاريائين. نشيدار
شين جي واپرائڻ مان جا برائي پيدا ٿي ٿئي ٿيندي
بيان ڪرڻ جي ڪا ضرورت ئي ڪانهي. سڀ ڀليءَ پٽ
چاڻن ٿا ته ان کي معمولي ڳالهه نٿو سمجهي سگهجي.
پرميشور پنهنجي وچن سان صاف چوي ٿو ته ڪو به
پياڪ پرميشور جي راج جو وارث ڪرڻ، بظنوءَ شراب

مندر آهي، سو خراب کاڌي ۽ ٻيڙين عادتن جهڙوڪ
 ٻيڙي - سگريٽ پيئڻ، پاڻ تماڪو کائڻ، آفيم ۽ ٻين
 هاجيڪارڪ دوائن ۽ گورين جي استعمال ڪرڻ سان
 بگڙجي ڀرشت ٿيو پوي. تماڪو چڪڻ ۽ آفيم کاڌ-ٻڌ
 جي عادت مردن ۽ زنان کي آڄ ڪلهه ايتري قدر
 پنهنجي چنبي ۾ آڻي قابو ڪيو آهي جيتري قدر هن
 کان اڳ ڪڏهن به ڪين پڪڙيو هوائين. صرف پرميشور
 جي شڪتي ئي آهي جا اهڙن ويچارن تماڪوءَ جي
 ٿيل شڪار ۽ شيطان جي غلامن کي آزاد ڪرائي
 سگهي ٿي. جيتوڻيڪ گهڻي ڌرم ڏانهن لاڙو رکندڙ
 انسان ديول يا گرڃا - گهر ۾ ٻيڙي وغيره پيئڻ جو
 ان لحاظ کان ساهس نه به سارين ته اهو پوئو استازن
 کي ڀرشت ڪرڻ ۽ ڌرم الڳهون آهي، تنهن هوندي به
 ٻين هنڌن تي ڪين هيءُ چريو ڏانڊو يعني تماڪ ۽
 ٻيون نشيدار شين واپرائي، پنهنجي سرير کي، جو
 دراصل پرماتما جو مندر آهي، ڀرشت ۽ اڳوڻو ڪرڻ
 ۾ ڪا به هڪ ۽ سنڪوچ ٿئي ٿي ڪونه. ڌرم پرچارڪ
 پال چوي ٿو ته ”ڇا توهانکي خبر ڪانهي ته توهانجو
 سرير پوئو آتما جو مندر آهي ۽ جيڪو هن سرير کي
 ڀرشت ڪري ٿو تنهن کي پرماتما ناس ڪيو ڇڏي؟“
 (۱ ڪورنٿينس ۳: ۱۶، ۱۷ ۽ ۶: ۱۸، ۱۹)
 هڪ هٻيچي انسان پڻ پرماتما جي نظر ۾ ڌڪار ۽
 ڪراهه ڇوڙي شيءِ آهي. اسين ان ڪري کائون ٿا

جي اڇوڪي سپه سڏائيندڙ پيڙهيءَ کي سيڪاري
 سگهن ٿا ۽ قيامت جي ڏينهن اسانجي برخلاف بهي
 اسانکي ڏوهي ٺهرائي سگهن ٿا. پر ميسرر چوي ٿو ته
 اسپن وڇيار سان راند نه ڪريون، پر ان کان ڏهه ڪره
 دؤر ڀڃندا رهون. ”ماڻهو ٻيو جيڪو به پاپ ڪرم
 ڪري ٿو سو سندس سرير کان ٻاهر ٿئي ٿو، پر وڇيار
 ڪرڻ وارو پنهنجي ئي سرير جي خلاف ڏوهه ڪري ٿو.
 ڇا اوهانکي ڄاڻ ڪانهي ته اوهان جي ڏيهي پوتر آتما
 جو مندر آهي، ڇا اوهانجي اندر ئي آهي، ڇا اوهانکي
 پرميشور ڏني آهي ۽ اوهين پنهنجا پاڻ آهيو ئي
 ڪونه؟“ (۱ ڪورنٿينس ۶: ۱۸، ۱۹). ”جيڪڏهن
 ڪوبه پرميشور جي مندر کي ناس ڪندو ته پرميشور
 ان کي ئي ناس ڪري ڇڏيندو، ڇاڪاڻ ته پرماتما جو
 مندر پوتر آهي ۽ اهو مندر اوهين ئي آهيو“
 (۱ ڪورنٿينس ۳: ۱۷).

۳. سوڻو:- هيءُ شراڻو آهي ۽ هٻڃ جي پاپن جو
 پرٽيڪ آهي. هيءُ هڪ گندو ۽ گدلو جانور آهي جو
 پنهنجي رستي تي ايندڙ هر هڪ شيءِ ڳرڪائيندو ٿو
 رهي، چاهي اها صاف هجي يا غليظ. ساڳيءَ طرح
 جنهن ماڻهوءَ جو من پاپ سان ڀريل ٿئي ٿو سو ماڻهو
 پڻ هر ڪنهن بچڙيءَ صلاح، گندي وڇيار ۽ مهاوري،
 فاحش تصويرن ۽ غليظ ساهمت وغيره کي ڳرڪائي ٿو
 ڇڏي. اسان جو سرير، جو جيئري جا گندي پرماتما جو

ڏينهن سدور ۽ گموراھ جي ڏينهن جهڙا ٿيندا. هن
 نئين يگه جي آتما نه رڳو مردن ۽ زالن کي پڪڙي
 رکيو آهي ۽ ذريعي ماڻهن جي گهرن ۽ سنسٽائون، اسان
 جي سڪولن ۽ وديارٽين ۽ رهڻ جي اسٽائن ۾ گهس
 پينٽ ڪئي آهي، مگر اهو بچڙو بگاڙيندڙ بچ
 بيشرويءَ ۽ وڏيءَ شيطانڪي چالاڪيءَ سان ماڻهن
 جي دلين ۾ سنيمائون، نائڪ-گهرن، غليظ ۽ فاحش
 ساهتيه ۽ ٻين انيڪ رستن ذريعي چٽيو ويو آهي ۽
 نتيجو اهو نڪتو آهي جو جنهن کي پرميشور پاپ ٿو
 سڏي تنهنڪي هن نئين يگه ۾ نئين سداچار ۽ نيٽڪ
 فشن جي نگاه سان ڏٺو وڃي ٿو. لکين نوجوان پنهنجي جيون
 جو آدرش انهن سنيمائون ۽ اٺياسن مان نرمال ڪن ٿا
 اڳتي هلي هو پاڻکي مصيبت، شرمندگيءَ ۽ سخت
 پشيمانيءَ ۾ ڦاسائي ڇڏين ٿا. ڪلچر ۽ آوارا، چڙواڳ،
 ننگي بسر ڪندڙ نائڪ ۽ نائڪائون ننڍيءَ ٺهيءَ
 جي پيڙهيءَ جا سورما ۽ سورميون بطوريون ٻون، ناچ-
 گهر ٻڌاڪر بد اخلاق ۽ بدفعليءَ جون پرورش ڪندڙ
 جڳهيون بطوري ويا آهن. يوسف جهڙا پرميشور جي
 پوٽا ۽ پاڪيزگيءَ جا سورما (جيئيسس ۳۹) ۽ ٻيا،
 هاڻ آدرش مثال ليکيا ٿي نٿا وڃن. نئين ٺهيءَ جو اهو
 حال اچي رهيو آهي جو آفريڪا جي اٽر ۽ اٺ آمودگار
 اچين زولو ذات جا ماڻهو جي ويڇاري پرش ۽ ويڇارڻ
 ڇڏال زال کي اٽت ماري ڇڏيندا هئا، اهي پڻ اسان

مغروري ٿرڳ جي نوٽ کڏ مان پيدا ٿئي ٿي ۽
 گھڻن ئي نمونن ۾ پاڻ ظاهر ڪري ٿي. ڪن ماڻهن کي
 پنهنجي دن دولت ٿي آڏو ٿئي ٿي، ڪن کي
 پنهنجي اعليٰ تعليمي مرتبي تي فخر ٿئي ٿو، ڪن کي
 وري پنهنجي ۽ ان ٽيپ ٽاپ پيشواڪ جو غور ٿئي ٿو
 جنهن سان هو پنهنجي شرار جو شرمناڪ نموني ۾ ڏيکاءُ
 ڪن ٿا ۽ ڪن کي پنهنجن جهڙ جهڙ ۽ گھڻ گھڻ ڪندڙ
 پهريل گھڻن، ڪنگڻن ۽ مندين وغيره تي بانور رهي
 ٿو، جنهنجو ٺيڪ طور ورڻن عسائيا ۳ : ۱۷-۲۴ ۾
 ڪيل آهي. ڪن کي پنهنجن اُبن ڏاڏن تي ناز آهي
 ته ڪن کي پنهنجي ۽ راشريٽا، سنسڪرتي ۽ راندين
 راندين وغيره تي ايمان آهي. هو اها ڳالهه وساري
 ٿا ويهن ته ”مالڪ مغرور ماڻهن سان مقابلو ڪندو
 آهي مگر نهين ۽ نماڻن تي نوازش ڪندو آهي“
 (۱ پيٽر ۵ : ۵). ايشور ايمان ۽ آهنگار کي ڌڪاري
 ٿو (نيتي وچن ۸ : ۱۳). ”وناش کان اڳ هوڏ ۽ گراوت
 کان اڳ مزاج هنيو ٿيندو آهي“ (نيتي وچن ۱۶ : ۱۸).
 ۲. بگڙو. هيءُ ماڻهو جي نفساني شهوت
 بدفعليءَ، زنا ۽ ويچار جو عيوضي آهي. مٿيان پاپ
 آڇوڪي زماني جي پوين ڏينهن ۾ ايتري قدر نه وڌي
 ويا آهن جو اسان کي يسوع مسيح جي ڇيل لفظن جي
 سچ کي سويڪار ڪرڻو پوندو جڏهن هن اٽڪل ۲۰۰۰
 سال اڳ اها اڳڪٿي ڪئي هئي ته هن يگه جا پويان

ڏسڻ ۾ پيئي اچي ان ۾ ڪيترن ئي قسمن قسمن جانورن جو واسو آهي، جنهن ڪري ئي انساني دل نانا پرڪارن جا پاپ ڪرڻ چاهيندي آهي، ڇاڪاڻ ته اها دل ئي اسان جي پاپن جي رهڻ جي جاءِ ۽ بينڪ سٽان آهي. ايشور پيغمبر جيريٽيمياھ جي مڪان چوايو آهي ته ”دل ۾ ٻن - ٽن شين کان وڌيڪ دوا ڪيائڻ آهي ۽ اهڙي ٻڌڻي آهي جنهنجو ڪو علاج ئي ڪونهي. سندس راز ۽ رهسيءَ کي ڪير ٿو سمجهي سگهي؟“ (جيريٽيمياھ ۱۷ : ۹). ان ڳالهه جي تصديق ڪندي يسوع مسيح پاپ چوي ٿو ته ”ماڻهن جي دل مان اندران ئي اندران براءِ ويچار، ويچار، رنڌاڻو، رنڌاڻو، خاڻ خرابيون، چورون، لوپ لالچ، ٻڌڻي، نڪي، ڪام ترشنا، بري نظر، ڪش، مغروري ۽ بيوقوفي نڪرن ٿيون. اهي سڀ براءِون اندران اچن ٿيون ۽ انسان کي ناپاڪ بڻائين ٿيون“ (مارڪ ۷ : ۲۱-۲۳).

۱. دور يڪي :- جيتوڻيڪ هرڪو دور جي سولهن جي ساراھ ڪندو آهي، مگر هتي انسان جي دل ۾ هيءُ گهمند، اهنڪار ۽ ايمان جي پاپ کي پرگهت ٿو ڪري. اهو سڀ ڪارڻ، پريٽ جو ڇڪندڙ شڪر ٿارو، مسيح ملائڪ، ڪنهن وقت پرماتما جو مشعلچي ۽ ديؤ-دؤب هڻ، پر مغروريءَ وچان ڪري اچي پت پيو ۽ اهڙيءَ طرح پرميشور جو دشمن يعني شيطان بڻيو (عسائيا ۱۴ : ۹-۱۷ ۽ ايزڪيئيل ۲۸ : ۱۲-۱۷).

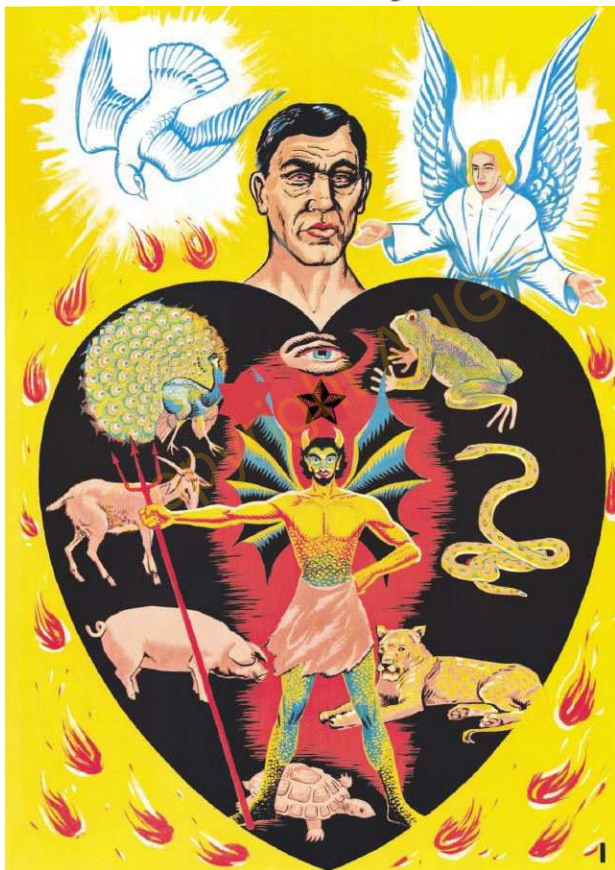
هيءَ مورف ان سنساري ۽ اڻ سڌاڙيل يا نئون جنم نه ورتل استري يا پرش جي دل جي حالت ظاهر ٿي ڪري جنهنڪي ڌرمي بيمتڪ بائيبل ۾ هڪ ڀاڱي ۽ جي رُوپ ۾ بيان ڪيو ويو آهي يعني جنهن تي هن سنسار جي آتما جو ۽ ساريرڪ ڪامنائن ۽ وشيہ واسنائن جو راج ٿو رهي. هيءَ دل جي اها سڄي تصوير آهي جا پاڻ پرمانا هُو بهُو ڏسي ٿو. هن مورف ۾ جهونجهريون ڳاڙهيون اکيون نشي جو خمار ظاهر ڪن ٿيون، جنهنجو بيان نيتي وچن ۲۳ : ۲۹-۳۳ ۾ ڪيل آهي. ”اُفسوس! ڪنهنڪي آهي؟ آرمان ڪنهنڪي آهي؟ جهيڙا جهيڙا ڪير ٿو ڪري؟ بڪ بڪ ڪير ٿو ڪري؟ ڪنهنڪي بي سبب زخم رسن ٿا؟ ڪنهنڪي اکين ۾ ڳاڙهاڻا آهي؟ آهي جي گهڻو وقت شراب لاءِ منتظر رهن ٿا ۽ شراب پيئندا رهن ٿا ۽ آهي جي مصلح مليل شراب جي ڳولها ۾ نڪرن ٿا. جڏهن شراب ڳاڙهو ڏسڻ ۾ اچي، جڏهن پيالِي ۾ پنهنجو رنگ ڏيکاري، جڏهن لاهو چاڪي، تڏهن ان ڏانهن اڪه ڪڍي به نه ڏسو ۽ چاڪا نه پچاڙي ۽ چو نيت اهو نانگ جيان چڪ پايو چڏي ۽ لنڊي ڪوڏياري بلا جيان ڏنگيو چڏي. توهان جون اکيون عجيب عورتون ۽ وچتر وستو ڏسڻ لڳنديون ۽ اوهانجي دل ايتيون سبتيون ڳالهيون ڪرڻ شروع ڪري ڇڏيندي.“

هن مورف ۾ سر جي هيٺان جا منش جي دل

محمد بخش پورهيت ۽ ٻوجھي کان دٻيل انسانن مان وقت اچو،
۽ مان اوهان کي شانتِي بخشيندس“ (مڪتوبو ۱۱ : ۲۸-۳۰)۔

مورتن جي سمجھائي

پهرين هورت

ڀائي ماڻهوءَ جي دل

دي بخوبي ڄاڻي ٿو. اهو اصل ناممڪن آهي جو
اوهين پرميشور کان پاڻ کي ۽ پنهنجن ڪمن کي
لڪائي سگهو، ڇاڪاڻ ته ”جنهن اوهان کي ڪن ڏنا،
ڇا هو پاڻ ٻڌندو ڪونه؟ جنهن اکيون جوڙيون، ڇا
هو پاڻ ڏسندو ڪونه؟“

”ايشور جون اکيون ساريءَ پرٽويءَ تي هيڏانهن
هوڏانهن لٽي ڪري ٿي ڦرنديون رهن ٿيون ته ڇڏ
جن جون دليون هن طرف سالم آهن، هو انهن جي
بدران پاڻ کي طاقتور ڏيکاري ۽ سندن سهايتا ڪري
(۲) ڪرانڪلس ۱۶: ۹)۔“

ايشور جون اکيون منش جي چال چلڪت ٿي
پونديون رهن ٿيون، ۽ هو هنجي سموريءَ رڙش کي
ڏسي ٿو. اهڙي ڪا اونداه يا گهور انڌڪار ڪونهي
جتي انيا ۽ اُرت ڪرڻ وارو پاڻ کي لڪائي سگهي“
(جاب ۳۴: ۲۱، ۲۲)۔“

”پر يسوع مسيح پاڻ کي انهن جي آڏين ڇڏي
نه ڏٺو ڇاڪاڻ ته هن سڀني کي ڄاڻو ٿي“ (جان ۲: ۲۴)۔
ان ڪري ”ڏٺو آهي اهر انسان جنهن جا اُٻراڌ
معاف ڪيا وڃن ٿا ۽ عيب ٻڌ ڪيا وڃن ٿا. ڏٺو آهي
اهو انسان جنهن تي مالڪ ڪو دوش نٿو مڙهي ۽
جنهنجي آتما ۾ ڪو ڪهت ڪونهي“ (سام ۳۲: ۲۱)
(سام ۵۱ پڻ پڙهو)۔“

يسوع مسيح نه اڄ به سڏي رهيو آهي ته ”هي

جي حالت ڏسو. پنهنجا پاپ قبول ڪريو ۽ انهن جي
 مؤجودگيءَ کان انڪار نه ڪريو، ڇاڪاڻ ته اسانڪي
 پرميشور جا وچن صاف ٻڌائين ٿا ته ”جيڪڏهن اسين
 چئون ته اسان ۾ ڪوبه پاپ ڪونهي ته پوءِ پڪ پاڻڪي
 ٺهڻيون ٿا ۽ جڙڪ اسان ۾ ڪا سچ جي مائٽرائي
 ڪانهي، پر جيڪڏهن اسين پنهنجا پاپ قبول ٿا
 ڪريون ته پوءِ پنهنجي وچن تي پورو ۽ نياءُ ڪاري
 پرميشور اسان جا پاپ معاف ٿو ڪري ۽ اسانجي
 سموري اڌرم ۽ انياءُ کي ڀرتو ۽ پاڪ ڪيو ڇڏي“
 (1 جان 1: 1-10) ”پرميشور جي پٽ، يسوع مسيح
 جو خون اسان جي سڀني پاپن کي ڀرتو ۽ پاڪ
 ڪيو ڇڏي.“

اوهان تي يا نه شيطان جو راج آهي يا پرماتما جو.
 اوهين يا پاپ جا داس آهيو يا پرميشور جا شيوڪ.
 جيڪڏهن اوهانجي جيون ۾ پاپ جو راج آهي ته ان
 کان انڪار نه ڪريو، پر پرماتما کي پڪاريو. هو اوهان
 کي يسوع مسيح معرفت آزادي بخشيندو، ڇاڪاڻ ته
 يسوع مسيح سنسار ۾ ان ڪري ئي آيو ته جنهن هُو
 پاپين کي بچائي ۽ اسان مٿان ٿيندڙ پاپ ۽ شيطان جي
 شڪتيءَ کي ٽوڙي. يسوع مسيح ئي اسانجو چوٽڪارو
 آهي. اوهين ان پوتر پرماتما جي سامهون حاضر آهيو
 جو سڀني ڳجهين ڳالهين کي ڏسي ٿو ۽ اوهانجي
 زندگيءَ جي لڪل رازن، سرچ و بچار ۽ ڪمن ڪارن

روشنيءَ جي فرشتي جو رُٻ ڌار ڌار ڪري ٿو
 (۲ ڪورنٿينس ۱۱: ۱۳، ۱۴). هن دنيا جو ديوتا
 (شيطان) ماڻهن جي اکين ۽ دامن کي انڌو ڪيو ڇڏي
 جنهن ڪري هُو نه پر ماڻها جي پرڀر ۽ مهما کي ڏسي
 سگهن ٿا ۽ نه ئي اهو سمجهي سگهن ٿا ته يسوع مسيح
 ان ڪري ئي پنهنجيءَ جان جي آهڙي ڏني ته جتن
 هُو بچي سگهن. سڀ پاپي ۽ آشواسي جيڙو، پر ميسور
 جي نسبت ۾، جڻ نه انڌا ۽ مرده آهن ۽ هن دنيا
 جي ديوتا (شيطان) جو رُوح مٿن راج ٿيو ڪري
 (۱ ٿيموسيس ۲: ۲). جيسين ڪنهن نه ڪنهن ريت
 سندن اکيون هن وڃايل راه طرف کوليون نه وڃن
 آهن، تيسين هُو هميشه هن اُٺنڌ وٺڻ طرف پنهنجي
 نڪڙي وڌائيندا ئي رهندا. جيڪو ائين چوي ته
 ته ”مون ۾ ڪو پاپ آهي ئي ڪونه“ سو پنهنجو پاڻ کي
 نڳي ٿو. پر ميسور جو پت ان ڪري ئي پرگهت ٿيو
 ته جتن شيطان جي ڪارنامن کي ختم ڪري
 (۱ جان ۳: ۸). ان ڪري ”پر ميسور کي پاڻ سڏيو“
 شيطان جو مقابلو ڪيو ۽ پوءِ هُو اوهان اڳيان اُٺندو
 پيدا ٿي ويندو. پر پوءِ جي وڃهو وڃو ته پوءِ هُو به
 اوهان جي وڃهو ايندو“ (جيڪس ۴: ۷، ۸).

اوهين جتن هيءُ ڪتاب پڙهندا ۽ ان جي مڙتن
 جو اڀياس ڪندا ته اوهين پنهنجي دل پاڻهي ڏسي
 سگهندا. پر ميسور جي شوق - بتيءَ سان پنهنجي دل

انسان جي دل

پڳوان جو مندر يا شيطان جو ڪارخانو

(۱ جان ۳: ۴-۱۰)

جڏهن هيءُ ڪتاب پڙهڻ نه ان ڳالهه جو ذيان رکڻو
نه هيءُ ڪتاب هڪ آئينو آهي جنهن ۾ توهين پنهنجو
پاڻ کي ڀي ڏسندا. اوهين غير ڪرستي آهيو يا
ڪرستان، ناستڪ آهيو يا وشراس وڃائي ويندا آهيو،
اوهين پاڻ کي ان رُوپ ۾ پسندا جنهن ۾ پرمانا
اوهان کي ٻڌي رهيو آهي. ”انسان ٻاهرين رنگن رُوپ
۽ شڪل شباهه کي ڏسي ٿو، پر مالڪ ماڻهو جي
دل ٿي ڏسندو آهي“ (۱ سمٽيميوئل ۱۶: ۱۷). پر ميسور
ڪنهن به پراڻيءَ جو لڳهه لهاڙ ڪري ٿي ڪولہ.
شيطان سڀني ڪوڙن ۽ ڪپڙي انسانن جو ابو آهي.
پهڻو اوندهه ۽ اندڪار جو سردار ۽ هن دنيا جو ديوتا
آهي، جو ان ڪري پنهنجو رُوپ روشنيءَ جي فرشتي
۾ مٽائي ٿو ته، جڏهن ڪو رستن ۽ مردن کي پنڀلائي ۽
نڳي سگهي. اڳ وانگر اڄ به ڪيترائي ڪوڙا رسول
۽ دغا باز ڪم ڪندڙ ٿي پيا آهن جيڪي اها دعويٰ
ٿا رکن ته اسين ڪرست جا رسول آهيون ۽ اها ڪا
عجب جي ڳالهه ڪانهي ڇو جو شيطان پاڻ ٿي

جيڪو به پاپ ڪريٿو، سو نيم ۽ ويوستا جو ڌرم
پنگ ڪري ٿو، ڇاڪاڻ ته نيم ۽ ويوستا کي ٿوڙڻ ئي
پاپ آهي.

۽ توهان ڄاڻو ٿا ته هن آسانجا پاپ ڏور ڪرڻ لاءِ ئي
ڏيکاري ڏني، ۽ بئندس سڃاڻو هر پاپ آهي ئي ڪونه.
جيڪو به هن ۾ وشواس رکي ٿو، سو پاپ نٿو ڪري،
جيڪو به پاپ ڪريٿو، تنهن نه ڪي هن کي ڏٺو آهي
۽ نه ئي هن کي ڄاڻو آهي.

ننڍڙا ٻارو! ڏسو، متان ڪو اوهان کي پنپلائي پلائي
نه ڇڏي: جيڪو ڌرم جا ڪم ڪريٿو، سو هن وانگر
ڌرمي آهي.

جيڪو پاپ ڪري ٿو اهو شيطان جو طرفدار آهي،
ڇاڪاڻ ته شيطان شروع کان ئي پاپ ڪندو آيو آهي.
انڪري ئي 'پرميشور جو پٽ پرگھٽ ٿيو ته جئن هـ و
شيطان جي ڪمن کي ناس ڪري.

جنهن به پرميشور مان جنم ورتو آهي سو پاپ نٿو
ڪري، ڇاڪاڻ ته هنجو بچ منجهس رهي ٿو: ۽ هـ و
پاپ ڪري ئي نٿو سگهي ڇاڪاڻ ته هن پرميشور مان
جنم ورتو آهي.

ان مان ئي پرميشور جي سنٽان ۽ شيطان جي سنٽان
ڄاڻي وڃي ٿي: جيڪو ڌرم جا ڪم نٿو ڪري سو پرميشور
جو ناهي، ۽ نه ئي اهو جيڪو پنهنجي پاڻ سان پيار نٿو ڪري.
(۱ جان ۳: ۴-۱۰)

THE HEART OF MAN

OR

THE SPIRITUAL HEART MIRROR

(An Allegorical Representation in Ten Pictures)

This booklet originated in France in 1732, was revised and re-written for the mission fields of Africa by Rev. J.R. Gschwend in 1929, and has subsequently been translated and printed under copyright in over 250 indigenous languages by All Nations Gospel Publishers who are distributing it today in 127 mission countries. People of all languages, classes and religions are being led by this booklet to experience the deep spiritual truth and significance of God's message to mankind as expressed by the prophet Ezekiel 586 years before Christ, "I will give you a new heart and a new mind ... then you will be my people, and I will be your God!" Ezekiel 36:26-28.

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(Reg. No. 61/01798/08)

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, tablettes, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coração do Homem" é obtido em mais de 538 línguas e dialetos falados em todo o mundo, a saber: (África, Ásia, América do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

info@angp.co.za

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de litterature evangelique finacee de dons

Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)